

3 Коноплярство, що віднедавна активно розвивається в Україні, гарантує екологічний та економічний прорив у будівництві

7 Постанова Кабінету Міністрів України «Про підвищення оплати праці працівників установ, закладів та організацій бюджетної сфери»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 28 СЕРПНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№166 (6780)

ЦИТАТА ДНЯ

ЄНС СТОЛТЕНБЕРГ:

«НАТО не нарощує військову присутність у регіоні. Тож будь-яка спроба використати це як виправдання для придушення мирних протестів абсолютно не обґрунтована».

Генсек Альянсу про спростування заяв про нібито посилення військової присутності НАТО на кордонах з Білоруссю

Партнерство зі США розвивається по висхідній

ПІДТРИМКА. Прем'єр-міністр Денис Шмигаль провів зустріч із заступником державного секретаря США Стівеном Бігеном. Глава уряду подякував США за підтримку в протистоянні поширенню COVID-19 і відзначив важливість спільних скоординованих дій України та США перед загрозою другої хвилі.

Ішлося й про торговельно-економічну співпрацю, зокрема участь американських інвесторів у приватизації українських державних підприємств, повідомляє департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів. Прем'єр-міністр висловив вдячність США за послідовну підтримку суверенітету й територіальної цілісності України, надання важливої військової допомоги, а також запровадження санкцій проти Російської Федерації за її агресивну політику щодо нашої країни.

Стівен Біген запевнив Дениса Шмигаль, що Сполучені Штати підтримують український уряд у впровадженні реформ, які зміцнюють демократичні інститути й поліпшують бізнес-клімат. Заступник держсекретаря додав, що США прихильні до зміцнення прогресу України в її інтеграції до ЄС і НАТО.

ЦИФРА ДНЯ

1 000

Про таку кількість сервісів розповідає новий інформаційний онлайн-портал «Гід з державних послуг» (<https://guide.diiia.gov.ua/>) на платформі «Дія»

Велика децентралізація. Місія — встигнути

ПРОБЛЕМА. Задля успіху реформи треба ухвалити пакет законодавчих змін

2

Держрезерв: ліквідувати чи реформувати?

ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА. Відповідь на це складне запитання «Урядовий кур'єр» знайшов у фахівців та експертів

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Недавно міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства Ігор Петрашко заявив про намір ліквідувати Держрезерв.

Жавне агентство резерву України. За його словами, ця структура працює за застарілими методами, а в країнах ЄС таких великих запасів не роблять.

Безпосереднім приводом для таких намірів стали підсумки

проведеного навесні — на початку літа аудиту державного підприємства. Там було виявлено розкрадання 150 тисяч тонн зерна на суму приблизно 800 мільйонів гривень. Це дало привід для сумнівів у доцільності існу-

вання Держрезерву. Варто нагадати, що Державне агентство резерву створили після проголошення Незалежності України у 1991 році. Рівень накопичення у Держрезерві затвердив Кабінет Міністрів у 1993-му. А 1997-

го ухвалили чинний і досі Закон «Про державний матеріальний резерв». На сьогодні це центральний орган виконавчої влади, діяльність якого координує уряд через Мінекономіки.

4

4 820 103 080 046

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 28 серпня 2020 року

USD 27.4615

за 1 долар США

EUR 32.4279

за 1 євро

RUB 3.6592 / AU 53278.61

за 10 рублів

AG 747.42

за 1 трійську унцію

PT 25620.48

PD 59959.16

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Велика децентралізація. Місія — встигнути

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

136 районів замість 490 і стільки само районних рад та райдержадміністрацій мають прийти на зміну нинішнім після місцевих виборів 25 жовтня. Паралельно вони відбудуться у 1470 територіальних громадах (за винятком утворених на не підконтрольній Україні території). Тобто в листопаді новообрані райради проведуть перші сесії, а в грудні затверджуватимуть районні бюджети й вирішуватимуть інші питання життєдіяльності, які залишаться в їхній компетенції.

«На той час уже мають утворитися районні державні адміністрації в нових укрупнених районах, яким, відповідно до Конституції, райради делегують більшість своїх повноважень. Усі 1470 громад повинні стати повністю незалежними від районів. Тому до кінця року треба розділити повноваження між державною владою та місцевим самоврядуванням, а також між органами місцевого самоврядування різних рівнів. Тільки після цього зможемо говорити про початок великої децентралізації, яка охопить кожне село і місто», — так бачить найближчий розвиток подій на ниві децентралізації один з її переконаних прихильників заступник міністра розвитку громад та територій В'ячеслав Негода.

Часу залишається обмаль, а проблем та законодавчих неузгодженостей стільки, що виникає цілком логічне запитання: чи встигнемо їх ліквідувати? Адже за цими відповідальними рішеннями, що їх тепер треба ухвалювати, — сталий розвиток територій і щоденне життя людей, яке після виборів не завершується.

1015-річчя Дубровиця в очікуванні змін

Поліське містечко Дубровиця на Рівненщині, якому нещодавно виповнилося 1015 років, ще й не таке бачило на своєму віку. Нині ж приміряє статус центру новоутвореної міської територіальної громади.

— Відповідно до перспективного плану, до неї ввійдуть ще 40 населених пунктів 16 сільських рад. Це загалом 36 тисяч жителів — 73% населення району і понад тисяча квадратних кілометрів території. Чимало, — розмірковує Дубровицький міський голова Богдан Микунський.

Його уважно слухають експерти Рівненського територіального відділення Асоціації міст України та голови 16 згаданих сільських рад. Одні — з надією, інші — з пересторогою. Хтось непокоїться, чи буде ресурс для розвитку сіл, що при-

Активні в своїх галузях дубровичани — міцна опора Дубровицького міського голови Богдана Микунського (на знімку — сьомий праворуч)

єднаються. А комусь (і це теж природно) більше болить завтрашня власна доля: як-не-як, сільський голова — ключова постать на селі.

Сама Дубровиця останніми роками кардинально змінилася: на початку 1990-х вона більше нагадувала селище (щоправда, історичний статус міста мала завжди). А стала модерним містечком із пам'ятними знаками його княгині — Анастасії Гольшанській та святої діві Юліанії, з інформацією, що дала світові Нобелівського лауреата з фізики Георгія Шарпака. Змінився парк, вулиці та сквери: сучасні лавки, бордюри, бруківка — все це дубровичани виготовляють працюючими руками. Самі сортують і пресують сміття й везуть його до Рівного — там дорожчє платять. Секрет нехитрий: і міський голова, й депутати від різних політичних сил поставили розвиток міста вище від партійних амбіцій.

Скільки грошей, стільки й повноважень

Та чи вдасться новоутвореній громаді стати успішною, коли на неї ляжуть не лише господарські питання, а й повноваження в освіті, медицині, культурі та спорті, а можливо, й соціальному захисті? Нині все це фінансують з районного бюджету, до якого надходить 60% ПДФО дубровичан. Усе залежить від того, куди ці кошти спрямують після 25 жовтня: до бюджету Дубровицької територіальної громади чи укрупненого Сарненського району, до якого вона належатиме, відповідно до нового адміністративно-територіального поді-

лу. Бо як правильно зауважили на початку своєї реформи наші друзі-поляки, самоврядування є рівно стільки, скільки в бюджеті коштів на здійснення його повноважень.

— Саме це головне питання, яке поки що, на жаль, не знайшло нормативно-правового втілення, — каже експерт проекту «Пульс» Рівненського тервідділення Асоціації міст України Василь Курилас. — Якщо ПДФО й далі надходитиме до районних бюджетів, то яка ж це децентралізація? Воно має залишатися в бюджетах нових територіальних громад на умовах, рівних з нинішніми ОТГ та містами обласного значення. Тобто йдеться про гармонізацію бюджетного законодавства, яке розмежує доходи і видатки між бюджетами районів і територій. Це передбачено проектом закону №3614, що вносить зміни до Бюджетного кодексу. Але його ухвалено лише в першому читанні. А мав би піти в люди разом з постановою Верховної Ради №3650, яка закріпила новий поділ на райони.

Навіть більше: Асоціація міст України в особі виконавчого директора Олександра Слободжана сподівалася, що друге читання буде 25 серпня на позачерговій парламентській сесії. Але цього теж не сталося. Що далі? Адже до 15 вересня уряд вносить до Верховної Ради проєкт закону «Про Державний бюджет-2021». Бюджет, зрозуміло, має працювати на новій територіальній основі й на прямих міжбюджетних відносинах з усіма громадами.

Кабінет Міністрів ще не перерозподілив повноважень субрегіонального (тобто районного) рівня в новоутворених районах щодо освіти, охорони здоров'я, куль-

тури, молоді та спорту, землеустрою, архітектури та містобудування, соціального захисту. Немає й джерел фінансування новоутворених районних рад та адміністрацій. Якщо вони не беруть участі в горизонтальному вирівнюванні, де візьмуться кошти на заробітну плату, комунальні платежі? Поки що питання без відповіді.

А ОТГ зникає з ужитку

— Щоб трирівнева модель територіальної організації (громада — район — область) належно запрацювала, потрібні зміни до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», Бюджетного та Податкового кодексів. Замість «об'єднана територіальна громада» треба звикати до терміна «територіальна громада з відповідним адміністративним центром». Це означає, що громада матиме прями міжбюджетні відносини, тобто освітню та медичну субвенції, дотацію вирівнювання, 60% ПДФО. Усе це має бути в держбюджеті-2021. Щоб не вийшло так, як нині з добровільно об'єднаними громадами, вибори в яких пройшли ще торік, а їх досі не фінансують напряму, бо... не передбачили відповідних коштів у головному кошторисі держави, — каже фінансовий консультант проекту «Пульс» Людмила Кушнер.

А територіальним громадам (термін «ОТГ» зникне з ужитку одразу ж після виборів 25 жовтня, оскільки не закріплений у Конституції) під час прогнозування власних бюджетів експерти радять до цьогогорічних показників господарювання додати на витрати бодай 5—10%. Адже доки вирівнюються

податкові надходження, треба буде за щось жити.

До речі, більшості громад Рівненщини, попри епідемію коронавірусної хвороби, свої бюджети виконують і перевищують. Тому порада від експертів номер два: не обнулювати коштів для співфінансування проєктів. Бо сподіваються на інфраструктурну субвенцію громадам та інший інвестиційний ресурс із держбюджету і в 2021-му. А ще застерігають не збільшувати чисельність виконавчих апаратів, краще додати одну-дві потрібні посади, якщо з'являться кошти. Зокрема проєктного менеджера чи фінансиста.

Роботи буде багато. На часі великий аудит, який громади мають провести на своїх територіях і визначити, що їм під силу, а від чого доведеться відмовитися з огляду на реалії.

І тут рятівним колом для багатьох може стати Закон «Про співробітництво територіальних громад». Скажімо, в майбутній Дубровицькій уже думають, як об'єднати зусилля із двома іншими, що утворилися раніше, — Милицькою та Висоцькою для будівництва дороги, якою користуються всі жителі, та її обслуговування. А ще — на утримання єдиного для трьох громад методкабінету в освіті чи на школу естетичного виховання.

Одне слово, підраховуючи кожну копійку, маємо думати, як не втратити ресурсу й водночас зберегти добрі відносини із сусідами. І в цьому контексті в нас специфіка реформи. Недаремно в Україні вважають, що найближчий родич — сусід. І цим багато сказано, особливо в умовах невизначеності. Сподіватимемося, тимчасової.

Водень поступово приходить на заміну вуглеводням

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПЕРЕДОВІ ТЕХНОЛОГІЇ.

Спільну заяву про започаткування енергетичного партнерства підписали цієї середи в Берліні в.о. міністра енергетики України Ольга Буславець і федеральний міністр економіки та енергетики ФРН Петер Альтмаєр.

«Основна мета енергетичного партнерства — вдосконалити й створити стійку енергетичну інфраструктуру зокрема за рахунок збільшення використання відновлюваних джерел енергії та енергоефективності», — йдеться в документі, розміщен-

ому на сайті німецького міністерства.

Обидві сторони, зазначено в заяві, усвідомлюють непросту ситуацію в енергетичному секторі України, яка імпортує близько 38% енергоносіїв і використовує переважно викопні види палива, що негативно впливає на клімат. Тож високі витрати на виробництво енергії в Україні лягають великим тягарем на населення й економіку. На цьому тлі обидві сторони наголошують на актуальності для України використання значного потенціалу відновлюваних джерел енергії та енергоефективності й побудови сучасної енергетичної системи.

У цьому наша країна може скористатися досвідом Німеччини та її технічною підтримкою, повідомляє Укрінформ.

Україна й Німеччина домовилися посилити співпрацю з інтеграції енергетичних ринків України до ENTSO-E (Європейської мережі системних операторів передачі електроенергії), підвищення рівня енергетичної безпеки, декарбонізації економіки, обміну інноваціями в енергетичних технологіях та реалізації спільних проєктів у галузях розвитку зеленої енергетики, цифровізації енергетичної інфраструктури та створення сучасної енергетичної системи.

«Підписання спільної заяви — початок нового рівня діалогу між Україною та Німеччиною в галузі енергетики. Упевнена, що це стане імпульсом для реалізації нових стратегічно важливих проєктів з реформування вугільної галузі та трансформації вугільних регіонів, розвитку відновлюваної енергетики, зокрема водневої, та її інтеграції в мережу, підвищення використання технологій енергоефективності у всіх секторах економіки», — наголосила Ольга Буславець.

Після підписання Петер Альтмаєр сказав: «Дуже тішуся, що ми ще більше активізуємо двосторонню співпрацю в енерге-

тичному секторі між Німеччиною та Україною й постійно підтримуємо модернізацію енергетичного сектору в Україні за допомогою енергетичного партнерства».

Саме енергетичне партнерство надає нашим країнам важливу основу для політичного діалогу в енергетичному секторі й сприятиме розширенню двосторонньої співпраці в питаннях енергетики й захисту клімату, істотно підвищивши її ефективність.

Уряд Німеччини вже чимало років активно співпрацює з Україною в межах двосторонніх проєктів. Основні напрями цієї

взаємодії — підвищення енергоефективності будівель і промисловості, модернізація електроенергетики, розширення та інтеграція відновлюваних джерел енергії та скорочення викидів CO₂, повідомляє пресслужба Міністерства енергетики.

Під час візиту Ольги Буславець до Берліна обговорено співпрацю у трансформації українських вугільних регіонів і майбутнє партнерство з водневої тематики. Німецьке міністерство економіки тісно співпрацюватиме з цих тем з енергетичним агентством Dena та GIZ (Німецьке товариство зі співробітництва).

ПІДПРИЄМНИЦТВО

Не став хату з лободи, ліпше з конопель

ПРІОРИТЕТ. Стратегічна перспективна галузь гарантує екологічний та економічний прорив

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»,
Олександр МАСЛАК
(фото)
для «Урядового кур'єра»

Водній з відомих народних пісень співається про хату з лободи, яку нареченому варто збудувати, аби лишень не вести свою молоду дружину до чужого помешкання. Бо вона, чужа хата, гірша від свекрухи, про яку не варто навіть говорити.

Тій пісні багато років, тож окремі її рядки поступово втрачають актуальність. Ідеться насамперед про матеріал, з якого варто зводити власне житло. Адже, як свідчить сучасна практика, лобода хоч і економічно вигідний матеріал, принаймні для фольклору, втрачає будівельні позиції. І насамперед перед коноплями, які, виявляється, становлять виняткову цінність, і нині їх дедалі активніше використовують у зведенні житла.

Професор екологічного будівництва

Ярослав Медведєв народився у Словаччині в сім'ї військового. Крім української та російської, вільно володіє словацькою й англійською мовами, що значно допомагає в нинішній роботі. За освітою він лікар ветеринарної медицини. Однак зізнається, що свого часу щось спрацювало у свідомості, розвернувши його життєву дорогу на 180 градусів: заснував власну будівельну фірму.

Упродовж кількох років разом з однодумцями зводив різні об'єкти за традиційними технологіями, мав гарні заробітки, професійний авторитет, аж доти вкотре спрацював своєрідний перемикач. А саме: чому на будівельному ринку поза увагою залишаються екологічно чисті й економічно вигідні матеріали, відомі нашим предкам ще з часів Трипільської культури? Наприклад коноплі, саман, солом'яні блоки, дерев'яні зруби. Адже будинок чи квартира — не просто місце для ночівлі чи проведення вихідних, а щось більш значуще, важливіше, повніше. І чи приємно й корисно жити під дахом, зведеним хоч і за сучасними технологіями, однак із матеріалів хі-

За такою роботою виростають крила

ДОВІДКА «УК»

Цього року в Сумській області коноплі вирощують на площі 244 гектари, або більш як 10% загальноукраїнської площі. Загалом в Україні — 2300. Конопляну продукцію виробляють у двох інститутах НААН України — Луб'янних культур та сільського господарства Північного Сходу, ТОВ «Лінен оф Десна», «Десналенд», «Сумикамволь», ФГ «Екосвіт» та ППАФ «Журавка». Це харчові продукти, довге й коротке волокно, будівельна продукція, насіння і треста, мульча, підстилка з ко-стриці для свійських тварин тощо.

Первинну переробку в Україні здійснюють чотири підприємства: два на Сумщині й по одному в Полтавській та Житомирській областях.

Інститут луб'яних культур НААН України як оригінатор сортів конопель вирощує базове, базове та сертифіковане насіння. Спеціалізовані господарства розмножують посівний матеріал, який пропонують для виробничих посівів в Україні й за її межами. Один з перших створених в інституті безнаркотичних сортів конопель — ЮСО-31. Упродовж останніх двох десятиріч створено і районовані високоврожайні ненаркотичні сорти однодомних конопель: глухівський-46, гле-ра, глянна, зоряна, вікторія, ніка, глєсія, глухівські-51, глухівські-85, миколайчик.

У Державному реєстрі сортів рослин, придатних для поширення в Україні, на початок 2020 року підтримано чинність дев'яти сортів: ЮСО-31, золотоніський-15, глянна, глєсія, ніка, миколайчик, глухівські-85, вікторія та глухівські-51.

мічного походження, про користь яких не випадає навіть мріяти, бо таке житло позбавлене головної можливості й переваги — дихати. А що казати про дітей, яким би набиратися сил і здоров'я у природному середовищі

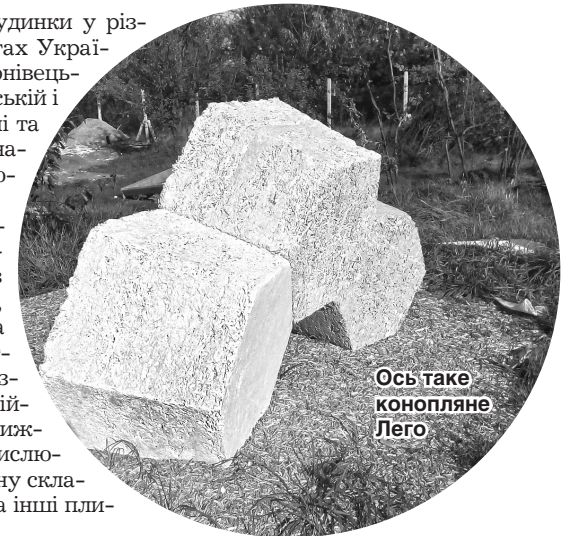
На цю тему Ярослав готовий прочитати розлогу лекцію з багатьма фактами, цифрами, підтвердженнями, посиланнями на власний досвід, адже останні десять років очолює приватне під-

приємство HEMPROOF DOMES, яке спеціалізується на будівництві із застосуванням екологічно чистих матеріалів і насамперед конопель. Тож якби було звання «професор екологічного будівництва», то одним з перших ним удостоїли б Ярослава Медведєва.

За цей час зусиллями команди (її ядро становлять засновник-директор, проєктант, інженер-будівельник, два виконроба та робітники залежно від замовлень)

зведено житлові будинки у різних областях і містах України: Сумський, Чернівецький, Одеський, Київський і навіть у Словаччині та Польщі. Ось де знадобилося знання іноземних мов.

Якщо хтось думає, що замовники бувають лише з тугими гаманцями, помиляється: ціна конопляного житла нічим не відрізняється від традиційної, а іноді навіть нижча. Просто одні замислюються про екологічну складову помешкання, а інші плывуть за течією.

Ось таке конопляне Лєго

За принципом Лєго-модулів

Нині на вітчизняному ринку житла підприємств на кшталт HEMPROOF DOMES одиниці, хоч за кордоном — у США, Франції, Німеччині їх сотні. Ці країни охоче закуповують коноплі в Україні й на їхній основі виготовляють костробретон (його інколи називають арболітом), що слугує основним матеріалом у зведенні житла чи інших будівельних об'єктів.

Однак сировинна база, на основі якої виготовляють новітні матеріали, неухильно розвивається, змінюється, вдосконалюється. Тож, за словами Ярослава Медведєва, доводиться постійно тримати руку на пульсі і швидко реагувати на новинки і зміни. Наприклад, працівники згадуваного підприємства одними з перших в Україні почали зводити купольні будинки із використанням костробретону, а недавно на замовлення Інституту сільського господарства Північного Сходу, що в селі Сад поблизу Сум, розробили новий метод спорудження стін зі стебел конопель і вапна. Тобто отримано матеріал ще вищої якості, який за міцністю не поступається цеглі, вдвічі легший за піноблоки, не горить, має стовідсоткову проникність пари, його не пошкоджують гризуни, комахи чи грибок.

На основі цих розробок підприємство незабаром отримає патент на винахід модульного купольного будинку безкаркасного типу, що не тільки істотно знизить вартість житла, а й дасть змогу майбутнім

новоселам самостійно збирати будинки за принципом Лєго-модулів.

Підприємство активно співпрацює з ОТГ Сумщини та інших регіонів України у спорудженні такого житла, зокрема з місцевих матеріалів на основі співфінансування, щоб у природних здорових будинках росли здорові діти.

Хімії доводиться відступати

У спілкуванні з учасниками конопляного фестивалю-семінару, який нещодавно відбувся на базі Інституту сільського господарства Північного Сходу НААН, чітко виокремив думку: часи захоплення хімічними досягненнями відходять у минуле, а на першому плані — екологічна чистота, природність, натуральність. Як наголошує директор інституту Віктор Кabanець, науково-технічний прогрес цінний тоді, коли в його основі натуральні природні матеріали, як-от промислові коноплі, без яких годі уявити повсякденне життя. Тож окреслилися кілька основних напрямів переробки конопляної сировини, насамперед медичний, будівельний, целюлозний, текстильний, харчовий, енергетичний.

Як розвиватиметься кожен з них, покаже час. Але достеменно зрозуміло, що конопляний ренесанс не за горами. Адже й та невелика частина виставкової продукції, яку запропонували учасники фестивалю-семінару, ствердила: без конопель годі уявити сьогоднішнє й завтрашнє життя.

КОМЕНТАР

Культура, яка змінює суспільну архітектуру

Олександр МАСЛАК,
директор департаменту агропромислового розвитку
Сумської ОДА:

— Промислові коноплі справедливо можна зарахувати до культур, які не тільки поліпшують стан довкілля і зміцнюють економіку, а й позитивно позначаються на суспільній архітектурі. Адже нині складно знайти галузь народного господарства, якої б не стосувалися зміни, пов'язані з розвитком коноплярства.

Але головне — майбутнє перетворення в агропромислового комплексу й інших галузях. Адже стає очевидною неухильна динаміка розвитку конопляної складової, що потребує відповідної організаційної, наукової та інших видів роботи.

Сумщина традиційно належить до регіонів, де культивують новаторські підходи у розв'язанні поточних і перспективних питань. Один із прикладів — проведення міжнародного традиційного фестивалю HEMP FEST, який став практичним майданчиком для всієї України та колег з-за кордону. Саме тут напрацьовують моделі господарського розвитку, узагальнюють набутий досвід, виробляють алгоритм співпраці.

Це лише один штрих до масштабної роботи, яка й надалі неухильно поглиблюватиметься. Розширюватимуть площі під коноплями, зміцнюватимуть матеріальну-технічну базу переробних підприємств, поглиблюватимуть переробку сировини тощо. Відродження коноплярства дасть змогу оновити й оживити більшість сфер життя, зробити його комфортнішим.

На Сумщині підприємці одними з перших в Україні почали зводити купольні будинки із використанням костробретону

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння дипломатичних рангів

Відповідно до статті 25 Закону України «Про дипломатичну службу» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**
1. Присвоїти дипломатичний ранг Надзвичайного і Повноважного Посла: РЕВІ Сергію Вікторовичу — Послу з особливих доручень відділу (Секретаріату) Національної комісії у справах ЮНЕСКО Департаменту міжнародних організацій Міністерства закордонних справ України
ХИМИНЦЮ Василю Васильовичу — директору Першого територіального департаменту Міністерства закордонних справ України
ЯЦЕНКІВСЬКОМУ Володимирі Володимировичу — Надзвичайному і Повноважному Послу України в Литовській Республіці.
2. Присвоїти дипломатичний ранг Надзвичайного і Повноважного Посланника першого класу: КАРАСЕВИЧУ Олександрі Олександрівні — заступниці Постійного представника України при Раді Європи
ЛОССОВСЬКОМУ Ігорю Євгеновичу — заступнику Постійного представника України при міжнародних організаціях у Відні.
3. Присвоїти дипломатичний ранг Надзвичайного і Повноважного Посланника другого класу: БАЛАНУЦІ Олександрі Олександрівні — Надзвичайному і Повноважному Послу України в Державі Кувейт
ЄФРЕМОВІ Ірині Анатоліївні — заступниці Представника України при Європейському Союзі
МАЛИШЕВСЬКОМУ Тарасу Михайловичу — Генеральному консулу України в Ростові-на-Дону
НЕДІЛЬСЬКОМУ Роману Богдановичу — заступнику директора Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України
СЕРГІЄНКУ Володимирі Михайловичу — директору Департаменту менеджменту персоналу Міністерства закордонних справ України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
23 серпня 2020 року
№ 356/2020

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2020 р. № 721
Київ

Про внесення змін до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1133

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1133 «Про надання послуг у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань у скорочені строки» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 2, ст. 113; 2017 р., № 28, ст. 818) такі зміни:
в абзаці четвертому підпункту 1 слово «семи» замінити словом «п'яти»;
в абзаці четвертому підпункту 2 слово «п'яти» замінити словом «двох».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2020 р. № 725
Київ

Про внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 571

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 571 «Деякі питання управління державними інвестиціями» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 64, ст. 2116; 2019 р., № 80, ст. 2739) такі зміни:
після позиції «Міністр інфраструктури» доповнити позицією «Міністр захисту довкілля та природних ресурсів»;
позицію «Міністр енергетики та захисту довкілля» замінити позицією «Міністр енергетики».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2020 р. № 733
Київ

Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 175

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести зміну до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 175 «Деякі питання реалізації законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 23, ст. 873), виключивши пункт 4.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАДРОВІ ПИТАННЯ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

призначив:
ІЛЬЧИШИНА Івана Івановича — головою Самбірської районної державної адміністрації Львівської області;
ХИМИЧА Віктора Васильовича — головою Лебединської районної державної адміністрації Сумської області;
ФЕСЕНКА Сергія Володимировича — головою Миронівської районної державної адміністрації Київської області;
ЛУЦЕНКА Євгенія Васильовича — головою Вінницької районної державної адміністрації Вінницької області;
СІНЧАК Ганну Аркадіївну — головою Ямпільської районної державної адміністрації Вінницької області;
МЕРЗЛЮК Людмилу Володимирівну — головою Білоцерківської районної державної адміністрації Київської області;
ЛАЗАРЕНКА Михайла Дмитровича — головою Подільської районної державної адміністрації Одеської області;
ЛУЦЕНКА Івана Миколайовича — головою Старосинявської районної державної адміністрації Хмельницької області;
САБАДОША Віктора Михайловича — головою Хустської районної державної адміністрації Закарпатської області.

звільнив:
ЦІГАНЕНКА Олександра Миколайовича — з посади голови Лубенської районної державної адміністрації Полтавської області згідно з поданою ним заявою;
ГОНЧАРЕВСЬКОГО Владислава Едуардовича — з посади голови Звенигородської районної державної адміністрації Черкаської області згідно з поданою ним заявою;
ЧЕРНОГОДА Ігоря Івановича — з посади голови Миронівської районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
НАЗАРЕНКО Світлану Борисівну — з посади голови Подільської районної державної адміністрації Одеської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України.

Держрезерв: ліквідувати чи реформувати?

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Трохи історії

Весь час існування цієї структури її діяльність супроводжувалася скандалами, пов'язаними з розкраданням державних матеріальних резервів. Функціонувати у належному режимі відомство й не могло: понад 10 років діяльність Держрезерву недофінансовували, а з 2012-го гроші з бюджету зовсім не надходили, стверджують в агентстві. І ніхто з високопосадовців цього не заперечив.

Працівникам місяцями не виплачували зарплату. У Держрезерві стверджують, що через це відомство не могло виконувати одну з основних статутних функцій — згладжувати коливання споживчих цін на внутрішньому ринку.

Навпаки, інші владні структури та провладні політичні сили сприймали Держрезерв як власну комоору. Скажімо, м'ясні консерви та інші продукти безплатно передавали деяким обласним адміністраціям «на соціальні потреби» (фактично на підкуп виборців).

Варто згадати і так звані товарні кредити. З Кабміну зобов'язували надати когось із наближених комерційних структур якесь майно з Держрезерву, запластити обіцяли з бюджету наприкінці року, не платили, переносили обіцянку на наступний рік — знову так само.

Це було однією з причин доведення державної установи до фактичного банкрутства. Ще одна схема розкрадання Держрезерву — непрозорі торги, в яких брали участь знову-таки лише свої, купуючи майно із запасів Держрезерву за істотно заниженими цінами.

Але жоден з наведених фактів не свідчить про принципову непотрібність Держрезерву. Керівник Держрезерву з 03.12.2019 по 14.05.2020 Ярослав Погорілий прямо каже, що у банкрутстві відомства є зацікавлені. Адже є там об'єкти й справді «мертві», а є й такі, які становлять цінність. Аграрні активи Держрезерву розташовані на 10 ДП, а кому відстануться ці підприємства у разі ліквідації агентства?

Чи рівноцінна заміна?

Нині пропонують взагалі відмовитися від зберігання державних активів на державних підприємствах, а передавати на зберігання приватним компаніям. Але тут закладено нові можливості для розкрадання.

Є приклад державної спеціалізованої бюджетної установи «Аграрний фонд». Він не мав достатньо потужностей для зберігання наявного обсягу матеріальних цінностей. Тому доводилося здавати його на зберігання приватним компаніям.

Далі відбувалося так: держава в особі Аграрного фонду передавала матеріальні цінності (зазвичай цукор та зерно) на зберігання приватній компанії, потім представників державного відомства туди не пускали, а зрештою виявлялося, що зерна цукру там вже нема. А то й ще простіше: передавали, і одразу зерно загадково випаровувалося разом із самою фірмою та її керівництвом.

І тепер хочемо передати залишки недорозкраденого державного майна таким самим фірмам? Схоже на те, бо Аграрний фонд у зв'язку із зазначеною тенденцією знову почали згадувати, і тепер уже в позитивному сенсі.

У сусідів є державні резерви

Тепер, говорячи про потребу України в державних резервах, не варто надто оглядатися на приклад ЄС — там нема окупантів на суверенній території й ворога під боком, тож потреба в резервах менша, ніж у нас. Окрім того, твердження, нібито державних резервів у країнах ЄС зовсім нема, не відповідає істині.

В інформаційній довідці, підготовленій Європейським інформаційно-дослідницьким центром на запит Верховної Ради України, йдеться, що наявність державних стратегічних резервів закладено в законодавство Польщі, Словаччини, Чехії та Словенії. Можна зауважити, що ці країни порівняно не такі вже й розвинені, але й України також.

Агентство матеріальних резервів Польщі створює запаси не лише продовольства, а й багатьох інших матеріальних ресурсів — від ліків та медичних засобів і до конструкцій залізничних та автомобільних мостів. Ці запаси, як ідеться в польському законі про стратегічні резерви, створюють у разі загрози національній, громадській безпеці та порядку, здоров'ю населення, стихійного лиха і кризової ситуації.

Неважко помітити, що більшість цих загроз в Україні є в тому чи іншому вигляді, зокрема стихійні лиха. То чому полякам стратегічні резерви потрібні, а нам ні?

У законодавстві Словаччини виокремлено запаси предметів першої необхідності, призначених для негальної та безоплатної (!) допомоги населенню, що постраждало внаслідок надзвичайних ситуацій. Така сама норма є й у Чеській Республіці. Закони Словенії передбачають створення товарних резервів у разі збоїв постачання та нестабільної ситуації на ринках.

Приватна загроза

Нових закупівель до нинішнього Держрезерву, за словами міністра, не планують до його реформування. Повідомляють, що Аграрний фонд, тепер у статусі акціонерного товариства,

не проти взяти на себе форвардні закупівлі зі зберіганням на комерційних підприємствах після ліквідації Держрезерву.

Щоправда, ці закупівлі, стверджує Ігор Петрашко, не будуть великими — на два — три місяці для балансу цінової стабільності на ринку. Те саме кажуть деякі народні депутати і посадовці: мовляв, навіщо потрібні запаси продовольства в аграрній державі? І справді, навіщо потрібен резерв — мабуть, ворог не нападе, коронавірус відступить, посуха не повториться, боятися вже нічого.

Крім того, тут питання обсягів. Як повідомив в.о. голови АТ «Аграрний фонд» Богдан Банчук, останнім часом його структура закуповувала близько 300—800 тисяч тонн зернових на рік за форвардними контрактами.

Однак для внутрішнього споживання Україні потрібно близько 20 мільйонів тонн. Тоді навіть найбільший обсяг зерна, закупленого Аграрним фондом, становить 25-ту частину потреби. Нагадаємо, хто забув: якщо в державі невरोжай чи подібний негаразд, запасу на два — три місяці виявиться замало, бо наступний урожай буде лише наступного року!

І ще одне: Держрезерв звинувачують у тому, що він дарма переводив гроші платників податків. Але, як бачимо, це маніпуляція — вже багато років поспіль на існування цієї структури бюджетних коштів не надавали. Натомість інший нюанс: що, приватні компанії, яким буде передано на зберігання державне зерно та інші активи, зовсім нічого не братимуть за зберігання? Навпаки, можна при-

пустити, що таке зберігання обійдеться дорожче, ніж на державних складах.

Варто зауважити: якщо перейти на закупівлі за форвардними контрактами, то остаточна ціна на продукцію, яка є предметом контракту, встановлюється на момент передачі покупцеві. Тобто державі. Потім товар передають на зберігання приватній компанії, тут стається якийсь катаклізм, і ціна скажімо зерна, зростає втричі. Який приватник встоїть перед спокуюсою?

Можете бути певні: вони докладуть усіх зусиль, щоб не передавати резерви державі, натомість скористаються ситуацією для отримання надприбутків. У кращому разі повернуть державі ту ціну, яку закладено в контракті, а різницю покладуть собі в кишені.

І чи варто тут рубати з плеча, як це останнім часом не раз бувало? Чому якраз після того, як керівник Держрезерву сам порушив питання про крадіжки на його підприємстві, ініціював розслідування і сам-таки запропонував модель реорганізації відомства? Саме в реорганізації замість ліквідації, вважаємо, є раціональне зерно.

Президент Української аграрної конфедерації Леонід Козаченко пропонує змінити формат Держрезерву: створити мобілізаційний резерв, менший за обсягом, але під пильним контролем і недоторканий, за винятком особливих випадків — воєнних дій, стихійного лиха тощо. Але для цього потрібні зміни в законодавстві. До речі, такі зміни потрібні в будь-якому разі, чи ліквідуємо Держрезерв, чи реформуємо.

ПРЯМА МОВА

Ігор ПЕТРАШКО, міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства:

— Ідеться про запровадження нового інструменту, не Держрезерву — це застарілий радянський інструмент. Держрезерв у такому форматі вже немає в ЄС. Вони десятки років не існують, їх перевели на інший формат, коли держава через форвардні закупівлі або інші інструменти створює для себе запас на комерційних підприємствах. Тобто все прозоро, все оновлюється.

Держава каже: «Хочу певності, що у мене є дво- чи тримісячний запас продукції», — й укладає форвардні договори. Так підтримується баланс ринку і цінової стабільності. У нас в Аграрному фонді у статутних документах передбачено підтримку форвардних закупівель. Тому ми переглядатимемо формат продовольчої безпеки.

Леонід КОЗАЧЕНКО, президент Української аграрної конфедерації:

— Під час переведення Держрезерву на мобілізаційний резерв слід зменшити обсяги продукції, посилити контроль, створити умови прозорості. Боятися не треба — якщо в законі чітко буде прописано, що таке мобілізаційний резерв, скільки там чого має бути, цю інформацію можна тримати публічно. Щоб усі бачили і розуміли, чи там з мільйона тонн зерна є хоч 10 тисяч, чи хтось його знову з'їв.

ЗАПИТАЙТЕ В ЕКСПЕРТА

Права громадян при зверненні банківською чи іншою фінансовою установою стягнення на нерухоме майно як на предмет іпотеки

**Адвокат,
керуючий партнер
АО «Право
та справедливості»
ЮРІЙ ЛИСИЧ**

У 2013 році для ведення бізнесу я взяв в іпотеку земельну ділянку та будівлю на ній. Наступного року взяв в іпотеку квартиру для особистого проживання. Кредити було оформлено у валюті. Нині в мене перед банком виникла значна заборгованість. Як можу захистити свої права і чи може банк звернути стягнення на нерухоме майно без звернення до суду?

**Іван Петренко,
м. Полтава**

Згідно зі ст. 2 Закону «Про іпотеку», законодавство України про іпотеку базується на Конституції і складається з Цивільного, Господарського, Земельного кодексів України, цього закону та інших нормативно-правових актів, а також міжнародних договорів України.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про іпотеку», іпотека виникає на підставі договору, закону або рішення суду. До іпотеки, яка виникає на підставі закону або рішення суду, застосовують правила щодо іпотеки, яка виникає на підставі договору, якщо інше не встановлено законом. Взаємні права й обов'язки іпотекодавця та іпотекодержателя виникають з моменту державної реєстрації іпотеки відповідно до закону.

Згідно із ст. 204 ЦК України, правочин є правомірним, якщо його недейсність прямо не встановлена законом або якщо суд не визнав його недейсним. Відповідно до ст. 33 Закону України «Про іпотеку», в редакції на час виникнення спірних правовідносин, у разі невиконання або неналежного виконання боржником основного зобов'язання іпотекодержатель має право задовольнити свої вимоги за основним зобов'язанням шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки. Право іпотекодержателя на звернення стягнення на предмет іпотеки також виникає з підстав, встановлених ст. 12 цього закону. Звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється на підставі рішення суду, виконавчого напису нотаріуса або згідно із договором про задоволення вимог іпотекодержателя.

Тобто закон чітко передбачає визначені способи звернення стягнення на предмет іпотеки в разі невиконання чи неналежного виконання забезпеченого іпотекою зобов'язання. Відповідно до ст. 36 Закону України «Про іпотеку», сторони іпотечного договору можуть вирішити питання про звернення стягнення на предмет іпотеки шляхом

позасудового врегулювання на підставі договору. Позасудове врегулювання здійснюється згідно із застереженням про задоволення вимог іпотекодержателя, що міститься в іпотечному договорі, або згідно з окремим договором між іпотекодавцем і іпотекодержателем про задоволення вимог іпотекодержателя, який підлягає нотаріальному посвідченню і може бути укладений в будь-який час до набрання законної сили рішенням суду про звернення стягнення на предмет іпотеки.

Договір, яким вважається відповідне застереження в іпотечному договорі, визначає можливий спосіб звернення стягнення на предмет іпотеки відповідно до цього закону. Визначений договором спосіб задоволення вимог іпотекодержателя не перешкоджає йому застосувати інші встановлені цим законом способи звернення стягнення на предмет іпотеки.

У п. 58, 59 постанови Великої палати Верховного Суду від 29 травня 2019 року у справі №310/11024/15-ц (провадження №14-112цс19) зазначено: «закон визначає такі способи звернення стягнення на предмет іпотеки (ч. 3 ст. 33 закону): судовий (звернення стягнення на предмет іпотеки на підставі рішення суду); позасудовий: захист прав нотаріусом (звернення стягнення на предмет іпотеки на підставі виконавчого напису нотаріуса) або самозахист (згідно з договором про задоволення вимог іпотекодержателя під час звернення стягнення на предмет іпотеки шляхом позасудового врегулювання на підставі договору про задоволення вимог іпотекодержателя або відповідного застереження в іпотечному договорі, яке прирівнюється до такого договору за правовими наслідками, є (ч. 3 ст. 36 закону): 1) передача іпотекодержателю права власності на предмет іпотеки в рахунок виконання основного зобов'язання у порядку, встановленому ст. 37 закону; 2) право іпотекодержателя від свого імені продати предмет іпотеки будь-якій особі на підставі договору купівлі-продажу в порядку, встановленому ст. 38 закону».

Отже, банк чи інша фінансова установа має право звернути стягнення на предмет іпотеки в позасудовому порядку в разі наявності у нього відповідного права, про що вказано в іпотечному договорі.

ОБОВ'ЯЗКИ ДЕРЖАВНОГО РЕЄСТРАТОРА ПІД ЧАС ВЧИНЕННЯ РЕЄСТРАЦІЙНИХ ДІЙ, ПОВ'ЯЗАНИХ ЗІ ЗВЕРНЕННЯМ СТЯГНЕННЯ НА ПРЕДМЕТ ІПОТЕКИ

Згідно з п. 1 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень — офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних записів до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

За змістом ст. 18 цього закону перелік документів, необхідних для державної реєстрації прав, і порядок державної реєстрації прав визначає Кабінет Міністрів України у Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а державній реєстрації підлягають виключно заявлені речові права на нерухоме майно та їх обтяження за умо-

ви їх відповідності законодавству і поданим документам.

Отже, на державного реєстратора під час вчинення такої реєстраційної дії закон покладає обов'язок не тільки формально перевірити наявність поданих документів за переліком, передбаченим п. 57 Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 року №1127 (у редакції, чинній на момент вчинення реєстраційної дії), необхідних для державної реєстрації права власності на підставі договору іпотеки, а й передусім встановити відповідність заявлених прав і поданих документів вимогам законодавства. Такий обов'язок покладено зокрема на нотаріуса як державного реєстратора згідно з правилом ч. 3 ст. 10 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

У наведених правових нормах визначено вичерпний перелік обов'язкових для подання документів та обставин, що вони мають підтвердити, на підставі яких проводиться державна реєстрація права власності на предмет іпотеки за договором, що містить застереження про задоволення вимог іпотекодержателя, й з огляду на закріплені у ст. 10, 18 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та ст. 38 Закону «Про іпотеку» порядок державної реєстрації та коло повноважень державного реєстратора у ході її проведення, ця особа приймає рішення про державну реєстрацію прав лише після перевірки наявності необхідних для цього документів та їх відповідності вимогам законодавства, що має захистити права іпотекодавця.

ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ПРЕДМЕТ ІПОТЕКИ ПІД ЧАС ЧИННОСТІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО МОРАТОРІЙ НА СТЯГНЕННЯ МАЙНА ГРОМАДЯН УКРАЇНИ, НАДАНОГО ЯК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРЕДИТІВ В ІНОЗЕМНІЙ ВАЛЮТІ»

7 червня 2014 року набув чинності Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті». П. 1 закону передбачає, що протягом його чинності не можна примусово стягнути (відчужити без згоди власника) нерухоме житлове майно, яке вважається предметом застави згідно із ст. 4 Закону України «Про заставу» та/або предметом іпотеки згідно із ст. 5 Закону «Про іпотеку», якщо таке майно виступає як забезпечення зобов'язань громадянина України (позичальника або майнового поручителя) за споживчими кредитами, наданими йому кредитними установами — резидентами України в іноземній валюті, і за умови, що:

✓ таке нерухоме житлове майно використовується як місце постійного проживання позичальника/майнового поручителя або є об'єктом незавершеного будівництва нерухомого житлового майна, яке перебуває в іпотеці, за умови, що у позичальника або майнового поручителя у власності не перебуває інше нерухоме житлове майно;

✓ загальна площа такого нерухомого житлового майна (об'єкта незавершеного будівництва нерухомого житлового майна) не перевищує 140 кв. метрів для квартири та 250 кв. метрів для житлового будинку.

Верховний Суд України у постанові від 2 березня 2016 року у справі №6-1356цс15 дійшов правового висновку, що поняття «мораторій» у цивільному законодавстві визначається як відстрочення виконання зобов'язання (п. 2 ч. 1 ст. 263 ЦК України).

Установлений законом мораторій не передбачає втрати кредитором права на звернення стягнення на предмет іпотеки (застави) у разі невиконання боржником зобов'язань за договором, а лише тимчасово забороняє примусове стягнення на майно (відчуження без згоди власника). Протягом чинності цього закону інші закони України з питань майнового забезпечення кредитів чинні з урахуванням його норм.

Оскільки Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» не зупиняє чинності решти нормативно-правових актів, що регулюють забезпечення зобов'язань, то він не може бути мотивом для відмови у позові, а є правовою підставою, що не дає змоги органам і посадовим особам, які здійснюють примусове виконання рішень про звернення стягнень на предмет іпотеки та провадять конкретні виконавчі дії, вживати заходи, спрямовані на примусове виконання таких рішень стосовно окремої категорії боржників чи іпотекодавців, які підпадають під чинність цього закону на період його чинності, з урахування положень ст. 109 Житлового кодексу Української РСР.

Отже, визначальним у вирішенні спору щодо можливості звернення стягнення на предмет іпотеки у позасудовому порядку протягом строку чинності Закону України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» є настання правового наслідку, що в цьому разі передбачає фактичний перехід до іпотекодержателя права власності на предмет іпотеки без згоди власника майна.

Згідно з п. 23 ст. 1 Закону України від 12 травня 1991 року №1023-XII «Про захист прав споживачів» (у редакції 2015 року, чинної на момент укладення кредитного договору та договору іпотеки) споживчий кредит — кошти, які надає кредитор (банк або інша фінансова установа) споживачеві на придбання продукції. П. 4 Закону №1304-VII передбачає, що протягом чинності цього закону інші закони України з питань майнового забезпечення кредитів чинні з урахуванням його норм.

Відповідно до ч. 4 ст. 33 Закону України «Про іпотеку», звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється на підставі рішення суду, виконавчого напису нотаріуса або згідно з договором про задоволення вимог іпотекодержателя, яким вважається відповідне застереження в іпотечному договорі, визначає можливий спосіб звернення стягнення на предмет іпотеки відповідно до цього закону. Визначений договором спосіб задоволення вимог іпотекодержателя не перешкоджає йому застосувати інші встановлені цим законом способи звернення стягнення на предмет іпотеки (ст.36 Закону України «Про іпотеку»).

Отже, Закон України «Про іпотеку» вказує, що договір про задоволення вимог іпотекодержателя, яким вважається відповідне застереження в іпотечному договорі, — один із шляхів звернення стягнення на предмет іпотеки. Підписавши іпотечне застереження, сторони визначили лише можливі шляхи звернення стягнення, які має право використа-

ти іпотекодержатель. Стягнення — примусова дія іпотекодержателя, направлена до іпотекодавця для задоволення своїх вимог. До ухвалення Закону «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» право іпотекодержателя звернути стягнення на предмет іпотеки (у судовому і позасудовому способі) не залежало від наявності згоди іпотекодавця, а від наявності невиконання боржником умов кредитного договору. Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» ввів тимчасовий мораторій на право іпотекодержателя відчужувати майно іпотекодавця без його згоди на таке відчуження.

Згідно з постановою Верховного Суду від 31 жовтня 2018 року у справі №465/1310/17, звернення стягнення на предмет іпотеки в позасудовому порядку у спосіб реєстрації права власності іпотекодержателя на нерухоме майно, яке є предметом іпотеки на підставі договору про задоволення вимог іпотекодержателя або відповідного застереження в іпотечному договорі, що прирівнюється до такого договору, має наслідком відчуження предмета іпотеки на користь іпотекодержателя без згоди власника такого нерухомого майна. Чинність мораторію на примусове стягнення майна громадян, яке є забезпеченням за валютними кредитами, поширюється і на позасудовий порядок такого стягнення.

З огляду на це реєстрація права власності за банком чи іншою фінансовою установою буде вважатися передчасною реалізацією права на задоволення своїх вимог за основним зобов'язанням шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки, тобто під час чинності Закону України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті».

Аналогічну правову позицію викладено у постанові Великої палати від 20 листопада 2019 року у справі №802/1340/18-а, де ВП ВС вказала, що «квартиру загальною площею 47,40 кв. м, яку позивач використовує як місце постійного проживання, не можна примусово стягнути (шляхом переєстрації права власності на нерухоме майно) на підставі закону №1304-VII, зокрема шляхом реєстрації права власності за ПАТ «КБ «ПриватБанк» як забезпечення виконання умов кредитного договору, укладеного в іноземній валюті».

У листі ВСУ від 01.04.2014 «Аналіз практики застосування судами ст. 16 Цивільного кодексу України» зазначено, що, надаючи правову оцінку належності обраного зацікавленою особою способу захисту, суди мають зважати на його ефективність з точки зору ст. 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

У разі звернення стягнення на предмет іпотеки з порушенням положень законів України «Про іпотеку», «Про державну реєстрацію речових прав на майно та їх обтяжень», «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» порушене право власності підлягає судовому захисту.

Запитання можете надсилати на електронну адресу
expert@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 5, ст. 31; із змінами, внесеними законами України від 14 січня 2020 року № 436—ІХ, від 16 січня 2020 року № 468—ІХ, від 17 березня 2020 року № 530—ІХ, від 30 березня 2020 року № 548—ІХ, від 13 квітня 2020 року № 553—ІХ, від 18 червня 2020 року № 726—ІХ та від 3 липня 2020 року № 746—ІХ) такі зміни:
1) у пункті 4 статті 14 слова «та захисту довкілля» виключити;
2) внести зміни до додатків № 3 та № 4 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.
2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
3 липня 2020 року
№ 751—ІХ
Із деталізованими змінами до закону можна ознайомитися на сайті «УК»

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Повітряного кодексу України щодо удосконалення механізму справляння державних зборів за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести до Повітряного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 48-49, ст. 536) такі зміни:
1. Статтю 1 доповнити пунктом 31¹ такого змісту:
«31¹) державний збір із суб'єкта авіаційної діяльності — обов'язковий неподатковий платіж до Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях як складової Державного бюджету України, що справляється із суб'єкта авіаційної діяльності відповідно до законодавства».
2. Частину дев'яту статті 12 після слів «Перелік, розмір та порядок сплати державних зборів» доповнити словами «(крім державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України)».
3. Доповнити статтю 12¹ такого змісту:
«Стаття 12¹. Особливості справляння і ставки державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України

1. Державний збір за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державний збір за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, — це обов'язкові неподаткові платежі до Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях, що справляються з авіаперевізників у порядку, визначеному цим Кодексом.
2. Державний збір за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державний збір за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, не справляються у разі здійснення:
1) перевезень вищих посадових осіб та офіційних делегацій України та інших держав;
2) перевезень товарів гуманітарної допомоги з/до України згідно з актами Кабінету Міністрів України;
3) польотів, пов'язаних із забезпеченням проведення робіт з ліквідації наслідків стихійного лиха, авіаційних та інших подій, санітарних авіарейсів (у тому числі перевезень тіла (останків, праху) померлого);
4) перевезень пасажирів, які належать до категорії осіб, звільнених від сплати зборів згідно із законом;
5) перевезень дітей віком до двох років;
6) перевезень транзитних пасажирів.
3. Ставка державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, встановлюється у таких розмірах:

1) у разі здійснення повітряних перевезень у межах України — 0,5 долара США;
2) у разі здійснення міжнародних повітряних перевезень з України — 2 долари США.
4. Ставка державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, встановлюється у таких розмірах:
1) у разі здійснення повітряних перевезень у межах України — 2,5 долара США;
2) у разі здійснення міжнародних повітряних перевезень з/до України — 10 доларів США.

5. Розрахунок розміру державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, здійснює уповноважений орган з питань цивільної авіації щомісяця на підставі інформації про пасажирів, які відлітають з аеропорту України, та про вантаж, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, за офіційним курсом валют, установленним Національним банком України на день оформлення авіаперевізки відповідного рахунка-фактури.

6. Інформація про пасажирів, які відлітають з аеропорту України, та про вантаж, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, експлуатант аеропорту (аеродрому) подає до уповноваженого органу з питань цивільної авіації щомісяця до 20 числа місяця, що настає за звітним.

Інформація, зазначена в абзаці першому цієї частини, подається окремо щодо регулярних і нерегулярних перевезень та повинна містити:

1) найменування авіаперевізника;
2) вид повітряних перевезень (регулярні або нерегулярні, повітряні перевезення у межах України або міжнародні повітряні перевезення з/до України);
3) період (із зазначенням місяця та року), за який подається інформація.
Для виявлення та усунення можливих неточностей і помилок у такій інформації авіаперевізник проводить з експлуатантом аеропорту (аеродрому) до 10 числа місяця, що настає за звітним, звірку щодо кількості пасажирів, які відлетіли з аеропорту, та кількості тонн вантажу, що відправлений чи прибув до аеропорту.

7. Під час розрахунку розміру державного збору не враховуються витрати, пов'язані із сплатою державного збору.

8. Рахунок-фактура на сплату державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, оформлюється протягом двох робочих днів з дня надходження до уповноваженого органу з питань цивільної авіації від експлуатанта аеропорту (аеродрому) інформації, передбаченої частинами п'ятою і шостою цієї статті.

9. Платником за рахунком-фактурою на сплату державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, є авіаперевізник, який виконував повітряні перевезення.

Від імені іноземного авіаперевізника рахунок-фактура може бути оплачений його представником чи іншою належним чином уповноваженою ним особою.

10. Рахунок-фактура на сплату державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, надсилається платнику засобами факсимільного зв'язку або електронною поштою в день оформлення, а на вимогу авіаперевізника — поштою (рекомендованим поштовим відправленням) протягом двох робочих днів з дня оформлення.

11. Рахунок-фактура на сплату державного збору за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державного збору за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, оплачується протягом 30 днів з дати його оформлення.

12. Державний збір за кожного пасажиря, який відлітає з аеропорту України, та державний збір за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, не сплачений авіаперевізником протягом 30 днів з дати оформлення рахунка-фактури, вважається простроченою заборгованістю перед Державним спеціалізованим фондом фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях.

У разі виникнення у авіаперевізника простроченої заборгованості перед Державним спеціалізованим фондом фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях передбачені за-

конодавством України процедури сертифікації, реєстрації, перереєстрації об'єктів та суб'єктів авіаційної діяльності, супроводження його діяльності та надання йому прав на експлуатацію повітряних ліній уповноваженим органом з питань цивільної авіації не здійснюються».

4. Пункт 1 частини першої статті 127 доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

«порушення порядку або строків сплати державних зборів із суб'єктів авіаційної діяльності, визначених законодавством».

5. Пункт 3 розділу ХІХ «Прикінцеві та перехідні положення» виключити.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) щороку включати інформацію про виконання цього Закону до звіту про хід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України за відповідний рік.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 липня 2020 року
№ 759—ІХ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до пункту 3 розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про повну загальну середню освіту» щодо розширення можливостей для трансформації освітньої мережі

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Підпункт 8 пункту 3 розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про повну загальну середню освіту» від 16 січня 2020 року № 463—ІХ викласти в такій редакції:

«8) до 1 липня 2021 року засновники санаторних шкіл (санаторних шкіл-інтернатів) зобов'язані змінити тип таких закладів освіти на один з типів закладів загальної середньої освіти, що передбачені цим Законом, або припинити такі заклади освіти шляхом їх реорганізації чи ліквідації. Майно реорганізованих чи ліквідованих санаторних шкіл (санаторних шкіл-інтернатів) використовується виключно для забезпечення здобуття дітьми та/або молоддю освіти, надання їм послуг у сфері соціального захисту, культури, спорту та/або охорони здоров'я, у тому числі на засадах державно-приватного партнерства з дотриманням положень статті 61 цього Закону та статтей 80 і 81 Закону України «Про освіту».

ІІ. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 липня 2020 року
№ 764—ІХ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про державну підтримку та особливості функціонування дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія» щодо додаткової державної підтримки на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до Закону України «Про державну підтримку та особливості функціонування дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 26, ст. 319 із наступними змінами) такі зміни:

1) у статті 1:

частину першу після слів «загальнодержавного значення шляхом» доповнити словами «повного або часткового здійснення фінансування будівництва і реконструкції об'єктів інфраструктури за рахунок загального фонду державного бюджету»;

абзаці другий — четвертий частини другої замінити новим абзацом такого змісту: «Держава викуповує 90 відсотків півтоків дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія». Решта півтоків реалізується зазначеними дитячими центрами без залучення третіх осіб».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом третім;

2) статтю 3 доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8. Держава здійснює покриття витрат дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія» (на утримання об'єктів, оплату праці працівників, податків та інших обов'язкових платежів, комунальних послуг, послуг зв'язку, дератизації, дезінфекції, вивезення твердих побутових відходів, придбання паливно-мастильних матеріалів) в умовах особливого режиму роботи під час карантин, встановленого з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), на період скасування тематичних змін та до кінця місяця, в якому скасовано карантин, але не пізніше початку тематичної зміни, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
14 липня 2020 року
№ 784—ІХ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» щодо додаткових заходів з фінансового оздоровлення державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 5, ст. 31; із змінами, внесеними законами України від 14 січня 2020 року № 436—ІХ, від 16 січня 2020 року № 468—ІХ, від 17 березня 2020 року № 530—ІХ, від 30 березня 2020 року № 548—ІХ, від 13 квітня 2020 року № 553—ІХ, від 18 червня 2020 року № 726—ІХ, від 3 липня 2020 року № 746—ІХ і № 751—ІХ та від 13 липня 2020 року № 757—ІХ) такі зміни:

1) у статті 1:

1) в абзаці другому цифри «977.833.650,3» та «857.407.786,1» замінити відповідними цифрами «978.175.714,2» та «857.749.850»;

2) в абзаці третьому цифри «1.268.423.698,6» та «1.137.078.984,4» замінити відповідно цифрами «1.268.765.762,5» та «1.137.421.048,3».

2. Внести зміни до додатків № 1 та № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. В абзаці другому статті 1 Закону України «Про фінансове оздоровлення державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 4, ст. 11; 2017 р., № 21, ст. 242) слова «підприємство погашає заборгованість» замінити словами і цифрами «підприємство погашає не сплачену станом на 1 січня 2021 року суму заборгованості», цифри «2020» — цифрами «2025», а слова «погодженого з Комітетом Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва» виключити.

3. Підлягають списанню не сплачені на день набрання чинності цим Законом суми заборгованості державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова» (у тому числі встановлені судовими рішеннями та реструктуризовані) з:

накладених (нарахованих) на суму заборгованості з частини чистого прибутку (доходу) до державного бюджету за результатами фінансово-господарської діяльності, починаючи з 1 січня 2019 року, сум штрафів та пені, а також суми штрафів та пені, що підлягають (підлягатимуть) накладенню (нарахуванню) на суму такої заборгованості на день набрання чинності цим Законом;

штрафних санкцій та пені, нарахованих зазначеному державному підприємству на день набрання чинності цим Законом у зв'язку з несплатою ним частини заборгованості перед державою за кредитом, залученим 2 лютого 2004 року в компанії «Colvis Finance Limited» (Великобританія) під державну гарантію.

4. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня опублікування цього Закону: забезпечити унормування порядку списання заборгованості державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова», передбаченого пунктом 3 цього розділу; прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону затвердити план розвитку державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова», визначений статтею 1 Закону України «Про фінансове оздоровлення державного підприємства «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова», а також впровадити протягом п'яти років забезпечувати щорічне (до 1 лютого) інформування Верховної Ради України про виконання цього плану.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
14 липня 2020 року
№ 769—ІХ

Із деталізованими змінами до закону можна ознайомитися на сайті «УК»

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» щодо діяльності Служби зовнішньої розвідки України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміни до Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 8, ст. 94 із наступними змінами), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Службу зовнішньої розвідки України

Цей Закон визначає правовий статус, загальну структуру, засади керівництва та загальну чисельність Служби зовнішньої розвідки України.

Стаття 1. Правовий статус Служби зовнішньої розвідки України

1. Служба зовнішньої розвідки України є розвідувальним органом України, який функціонує як окремий державний орган, не належить до системи органів виконавчої влади та здійснює свою діяльність під загальним керівництвом Президента України та демократичним цивільним контролем відповідно до Закону України «Про розвідку».

2. Служба зовнішньої розвідки України як розвідувальний орган України входить до складу сил безпеки, а як військове формування — до складу сил оборони сектору безпеки і оборони України.

Стаття 2. Керівництво Служби зовнішньої розвідки України

1. Керівництво Службою зовнішньої розвідки України здійснює Голова Служби зовнішньої розвідки України, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України.

2. Голова Служби зовнішньої розвідки України має першого заступника Голови та заступників Голови Служби зовнішньої розвідки України. Визначення їх кількості, призначення на посаду та звільнення з посади здійснюються Президентом України за поданням Голови Служби зовнішньої розвідки України.

Стаття 3. Загальна структура Служби зовнішньої розвідки України

1. Загальну структуру Служби зовнішньої розвідки України складають підрозділи агентурної та технічної розвідки, оперативно-технічні, інформаційно-аналітичні, власної безпеки, а також інші підрозділи відповідно до визначеної Президентом України Організаційної структури Служби зовнішньої розвідки України.

2. Для виконання покладених на неї завдань Службою зовнішньої розвідки України можуть створюватися територіальні підрозділи в межах затвердженої загальної чисельності, а також заклади, підприємства, установи, організації.

Стаття 4. Загальна чисельність Служби зовнішньої розвідки України

1. Загальна чисельність Служби зовнішньої розвідки України затверджується у кількості 4350 співробітників, у тому числі до 4010 військовослужбовців.

Стаття 5. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України «Про розвідку».

2. Служба зовнішньої розвідки України стосовно завдань, прав і обов'язків є правонаступником розвідувального органу Служби безпеки України, який ліквідовано».

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 липня 2020 року
№ 809—ІХ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо здійснення кримінального провадження в суді першої інстанції колегією суддів

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести до Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88) такі зміни:

1. Частину другу статті 31 викласти в такій редакції:

«2. Кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років, здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів лише за клопотанням обвинуваченого.

Кримінальне провадження стосовно кількох обвинувачених здійснюється колегіально судом у складі трьох суддів стосовно всіх обвинувачених, якщо хоча б один із них заявив клопотання про такий розгляд».

2. Статтю 315 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Під час підготовчого судового засідання суд роз'яснює обвинуваченому у вчиненні злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років, право заявити клопотання про розгляд кримінального провадження стосовно нього колегіально судом у складі трьох суддів».

ІІ. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Судовий розгляд у кримінальному провадженні, що розпочався до набрання чинності цим Законом і проводиться в суді першої інстанції колегіально судом у складі трьох суддів, продовжується та завершується колегіальним складом суду, визначеним до набрання чинності цим Законом, за правилами, що діяли до дня набрання ним чинності.

У кримінальному провадженні в суді першої інстанції, в якому до набрання чинності цим Законом колегіальний склад суду визначено за правилами, що діяли до набрання чинності цим Законом, і відбувається підготовче судове засідання, а судовий розгляд ще не призначений, судовий розгляд у кримінальному провадженні проводиться і завершується складом суду, передбаченим з урахуванням положень цього Закону.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
21 липня 2020 року
№ 817—ІХ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2020 р. № 724
Київ

Про внесення зміни в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Внести зміну в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85 «Деякі питання затвердження граничної чисельності працівників апарату та територіальних органів центральних органів виконавчої влади, інших державних органів» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 29, ст. 814; 2015 р., № 86, ст. 2882; 2020 р., № 24, ст. 922), замінивши позицію

«Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій такою позицією:	119	119»
--	-----	------

«Мініреінтеграції

178	178».
-----	-------

2. Міністерству з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій здійснити фінансування оплати праці додаткової чисельності працівників у межах видатків, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 26 серпня 2020 р. № 748
Київ

Про внесення змін до пункту 6 постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 771

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести зміни до пункту 6 постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 771 «Про затвердження Технічного регламенту засобів індивідуального захисту» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 70, ст. 2457), виклавши його в такій редакції:

«6. Ця постанова набирає чинності з 30 серпня 2021 року.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2020 р. № 749
Київ

Про внесення зміни до Положення про покладення спеціальних обов'язків на учасників ринку електричної енергії для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести до Положення про покладення спеціальних обов'язків на учасників ринку електричної енергії для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2019 р. № 483 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 49, ст. 1658), — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 694, зміну, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 серпня 2020 р. № 749

ЗМІНА,
що вноситься до Положення про покладення спеціальних обов'язків на учасників ринку електричної енергії для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії

Пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. Для забезпечення виконання спеціальних обов'язків державне підприємство «НАЕК «Енергоатом» та ПрАТ «Укргідроенерго» (окремо за кожним виробником) у кожному розрахунковому місяці повинні забезпечувати середньозважену ціну продажу електричної енергії на всіх комерційних сегментах ринку (ринок «на добу наперед», внутрішньодобовий ринок, балансуючий ринок, ринок двосторонніх договорів та ринок допоміжних послуг) на рівні не нижче ціни покриття собівартості, а саме:

$$Ц_{\text{покриття собівартості}} = \frac{C_{\text{собівартість}} \times V_{\text{факт}} - Ц_{\text{псо}} \times V_{\text{псо}}}{V_{\text{факт}} - V_{\text{псо}}}$$

де $C_{\text{собівартість}}$ — виробнича собівартість виробництва електричної енергії державним підприємством «НАЕК «Енергоатом» або ПрАТ «Укргідроенерго» (окремо за кожним виробником) відповідно до фінансового плану на відповідний рік, гривень/ МВт·год;

$V_{\text{факт}}$ — фактичний відпуск електричної енергії державним підприємством «НАЕК «Енергоатом» або ПрАТ «Укргідроенерго» (окремо за кожним виробником) у кожному розрахунковому місяці, МВт·год;

$C_{\text{псо}}$ — ціна продажу електричної енергії державним підприємством «НАЕК «Енергоатом» або ПрАТ «Укргідроенерго» (окремо за кожним виробником) гарантованому покупцю в рамках виконання спеціальних обов'язків, гривень/ МВт·год;

$V_{\text{псо}}$ — обсяг продажу електричної енергії державним підприємством «НАЕК «Енергоатом» або ПрАТ «Укргідроенерго» (окремо за кожним виробником) гарантованому покупцю в рамках виконання спеціальних обов'язків у відповідний розрахунковий місяць, МВт·год.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 26 серпня 2020 р. № 750
Київ

Про підвищення оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Установити, що з 1 вересня по 31 грудня 2020 р.:

1) посадовий оклад (тарифна ставка) працівника 1 тарифного розряду Єдиної тарифної сітки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1699), визначається у розмірі 2225 гривень;

2) у штатному розписі посадові оклади (тарифні ставки, ставки заробітної плати) працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери встановлюються в таких розмірах:

1 тарифного розряду — 2225 гривень;

2 тарифного розряду — 2425 гривень;

3 тарифного розряду — 2626 гривень;

4 тарифного розряду — 2826 гривень;

5 тарифного розряду — 3026 гривень;

6 тарифного розряду — 3226 гривень;

7 тарифного розряду — 3427 гривень;

8 тарифного розряду — 3649 гривень;

9 тарифного розряду — 3849 гривень;

10 тарифного розряду — 4050 гривень;

11 тарифного розряду — 4383 гривні;

12 тарифного розряду — 4717 гривень;

13 тарифного розряду — 5051 гривня;

14 тарифного розряду — 5385 гривень;

15 тарифного розряду — 5741 гривня;

16 тарифного розряду — 6208 гривень;

17 тарифного розряду — 6675 гривень;

18 тарифного розряду — 7142 гривні;

19 тарифного розряду — 7610 гривень;

20 тарифного розряду — 8099 гривень;

21 тарифного розряду — 8566 гривень;

22 тарифного розряду — 9034 гривні;

23 тарифного розряду — 9501 гривня;

24 тарифного розряду — 9701 гривня;

25 тарифного розряду — 10 035 гривень.

2. Керівникам установ, закладів та організацій бюджетної сфери забезпечити:

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 26 серпня 2020 р. № 750
Київ

Про підвищення оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Установити, що з 1 вересня по 31 грудня 2020 р.:

1) посадовий оклад (тарифна ставка) працівника 1 тарифного розряду Єдиної тарифної сітки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1699), визначається у розмірі 2225 гривень;

2) у штатному розписі посадові оклади (тарифні ставки, ставки заробітної плати) працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери встановлюються в таких розмірах:

1 тарифного розряду — 2225 гривень;

2 тарифного розряду — 2425 гривень;

3 тарифного розряду — 2626 гривень;

4 тарифного розряду — 2826 гривень;

5 тарифного розряду — 3026 гривень;

6 тарифного розряду — 3226 гривень;

7 тарифного розряду — 3427 гривень;

8 тарифного розряду — 3649 гривень;

9 тарифного розряду — 3849 гривень;

10 тарифного розряду — 4050 гривень;

11 тарифного розряду — 4383 гривні;

12 тарифного розряду — 4717 гривень;

13 тарифного розряду — 5051 гривня;

14 тарифного розряду — 5385 гривень;

15 тарифного розряду — 5741 гривня;

16 тарифного розряду — 6208 гривень;

17 тарифного розряду — 6675 гривень;

18 тарифного розряду — 7142 гривні;

19 тарифного розряду — 7610 гривень;

20 тарифного розряду — 8099 гривень;

21 тарифного розряду — 8566 гривень;

22 тарифного розряду — 9034 гривні;

23 тарифного розряду — 9501 гривня;

24 тарифного розряду — 9701 гривня;

25 тарифного розряду — 10 035 гривень.

2. Керівникам установ, закладів та організацій бюджетної сфери забезпечити:

внесення змін до штатного розпису установ, закладів та організацій з урахуванням нових розмірів посадових окладів (тарифних ставок, ставок заробітної плати), визначених підпунктами 1 і 2 пункту 1 цієї постанови;

диференціацію заробітної плати працівників, які отримують заробітну плату на рівні мінімальної у межах фонду оплати праці, шляхом встановлення доплат, надбавок, премій з урахуванням складності, відповідальності та умов виконуваної роботи, кваліфікації працівника, результатів його роботи.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, органам державної влади, іншим державним органам забезпечити своєчасне погодження штатних розписів установ, закладів та організацій, що належать до сфери їх управління.

Рекомендувати органам місцевого самоврядування вжити заходів щодо своєчасного погодження штатних розписів установ, закладів та організацій, що належать до сфери їх управління.

4. Ця постанова набирає чинності одночасно із Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» (щодо підвищення розміру мінімальної заробітної плати з 1 вересня) та застосовується з 1 вересня 2020 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2020 р. № 756
Київ

Про затвердження Порядку фінансування виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки і проведення голосування на місцевих виборах

Відповідно до частини першої статті 210 Виборчого кодексу України Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок фінансування виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки і проведення голосування на місцевих виборах, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2015 р. № 674 «Про затвердження Порядку фінансування виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки і проведення голосування на місцевих виборах» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 73, ст. 2405);

постанову Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 р. № 620 «Про внесення змін до Порядку фінансування виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки і проведення голосування на місцевих виборах» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 70, ст. 2111).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 серпня 2020 р. № 756

ПОРЯДОК фінансування виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців списків виборців та іменних запрошень для підготовки і проведення голосування на місцевих виборах

1. Цей Порядок визначає механізм фінансування, розподілу та використання цільової субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на проведення виборів депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, а також коштів відповідних місцевих бюджетів для придбання паперу та витратних матеріалів для виготовлення органами ведення Державного реєстру виборців (далі — органи ведення Реєстру) списків виборців та іменних запрошень для підготовки і проведення голосування на місцевих виборах.

На чергових виборах депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, міських, районних у містах, сільських, селищних рад (далі — депутати), сільських, селищних, міських голів, позачергових і перших виборах депутатів, сільських, селищних, міських голів, додаткових виборах депутатів сільських, селищних рад для зазначених цілей використовуються кошти відповідних місцевих бюджетів, отримані як цільова субвенція з державного бюджету (далі — бюджетні кошти).

На повторних, проміжних місцевих виборах для зазначених цілей використовуються кошти відповідних місцевих бюджетів.

2. У разі проведення чергових місцевих виборів, позачергових і перших виборів депутатів, сільських, селищних, міських голів, додаткових виборів депутатів сільських, селищних рад:

Центральна виборча комісія визначає обсяг бюджетних коштів та здійснює їх розподіл за погодженням з Мінфіном;

Казначейство перераховує бюджетні кошти згідно з помісячним розписом асигнувань державного бюджету на рахунок бюджету Автономної Республіки Крим, обласних, міських (м.м. Києва та Севастополя) бюджетів відповідно до Порядку перерахування міжбюджетних трансфертів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 грудня 2010 р. № 1132 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 96, ст. 3399; 2015 р., № 7, ст. 161), і Порядку казначейського обслуговування державного бюджету за витратами, затвердженого Мінфіном;

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, облдержадміністрації розподіляють бюджетні кошти між містами (міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) і районними бюджетами, а виконавчі органи міських (міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) рад із районним поділом (у разі наявності районної в місті ради, якою утворено орган ведення Реєстру) — між бюджетами районів у містах;

Київська та Севастопольська міські держадміністрації розподіляють бюджетні кошти між районними в містах держадміністраціями.

У разі припинення діяльності органів місцевого самоврядування Донецької та Луганської областей їх функції в частині бюджетних повноважень здійснюються відповідно до статті 672 Бюджетного кодексу України.

3. У разі призначення повторних, проміжних місцевих виборів обсяг коштів для виготовлення органом ведення Реєстру списків виборців та іменних запрошень розраховується таким органом і подається відповідній територіальній виборчій комісії для включення місцевою радою до проекту рішення про місцевий бюджет.

Передача коштів для виготовлення органом ведення Реєстру списків виборців та іменних запрошень з відповідного місцевого бюджету здійснюється згідно з частиною другою статті 101 Бюджетного кодексу України.

4. Розпорядником коштів місцевого бюджету для здійснення заходів з виготовлення списків виборців та іменних запрошень є:

у районі, районі у м.м. Києві та Севастополі — районна, районна в місті держадміністрація;

у місті республіканського Автономної Республіки Крим, обласного значення без районного поділу — виконавчий орган міської ради (міська рада);

у районі в місті республіканського Автономної Республіки Крим, обласного значення з районним поділом — відповідний виконавчий орган міської ради (міська рада) або виконавчий орган районної в місті ради (районна в місті рада).

5. Складення і подання фінансової та бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, виділених для виготовлення списків виборців та іменних запрошень для підготовки і проведення голосування на місцевих виборах, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

Ка

Ка

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1031-р
Київ

Деякі питання управління Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів об'єктами державної власності

1. Передати цілісні майнові комплекси державних підприємств, установ та організацій за переліком згідно з додатком із сфери управління Міністерства енергетики до сфери управління Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів.

2. Передати Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів повноваження з управління корпоративними правами держави щодо публічного акціонерного товариства «Науково-дослідний інститут прогресивних наукових та технічних досліджень «Вектор» (код згідно з ЄДРПОУ 14315718).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 19 серпня 2020 р. № 1031-р

ПЕРЕЛІК цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ та організацій, що передаються до сфери управління Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів

Код згідно з ЄДРПОУ	Найменування підприємства, установи, організації
1018083	Науково-дослідна установа «Український науково-дослідний інститут екологічних проблем»

2572516

19491035

38022062

05415289

20064338

32821115

33104318

33312212

33749517

35007990

36939719

37107312

38034481

38138524

00276104

01194986

05384614

05509323

21438930

23087742

23832341

24006786

24679189

24802477

25150396

25557123

26215347

30025108

30025155

30104729

33015993

33223992

34120220

34334132

35298106

35620372

35800187

36200559

36345146

36748432

36754760

36969435

37197893

37447015

37541481

37562229

37592777

37638334

37663423

37673405

37747320

37766410

37788022

37888331

37888394

37929917

37948353

38006501

38047841

38086503

40025214

40238709

41982270

43077967

43128288

Науково-дослідна установа «Український науковий центр екології моря»

Державний заклад «Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління»

Бюджетна установа «Національний центр обліку викидів парникових газів»

Центр підвищення кваліфікації працівників водного господарства

Державне підприємство «Біологічні ресурси України»

Державне підприємство «Науково-виробниче природоохоронне об'єднання»

Державне підприємство «Укрвторавто»

Державне підприємство «Українські екологічні інвестиції»

Державне підприємство «Центр еколого-експертної аналітики»

Державне підприємство «Екобезпеки, нормування та інновацій»

Державне підприємство «Держекоінвест»

Державне підприємство «Центр екологічних ініціатив»

Державне підприємство «Східноукраїнський екологічний інститут»

Державне підприємство «Укреко-ойл»

Карпатський біосферний заповідник

Кременецький ботанічний сад

Національний природний парк «Синевир»

Карпатський національний природний парк

Національний природний парк «Вижицький»

Природний заповідник «Еланецький степ»

Національний природний парк «Подільські Товтри»

Національний природний парк «Деснянсько-Старогутський»

Природний заповідник «Горгани»

Національний природний парк «Святі гори»

Адміністрація парків – пам'яток садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення «Місхорський», «Масандрівський», «Ливадійський»

Яворівський національний природний парк

Національний природний парк «Гуцульський»

Казантипський природний заповідник

Опукський природний заповідник

Ужанський національний природний парк

Ічнянський національний природний парк

Державна адміністрація Лівадійського, Масандрівського, Місхорського парків – пам'яток садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення

Національний природний парк «Великий луг»

Мезинський національний природний парк

Національний природний парк «Пріп'ять – Стохід»

Національний природний парк «Голосіївський»

Гетьманський національний природний парк

Національний природний парк «Бузький Гард»

Нижньодністровський національний природний парк

Національний природний парк «Хотинський»

Національний природний парк «Черемоський»

Приазовський національний природний парк

</

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1035-р
Київ

Про схвалення Концепції реформи
фінансування системи забезпечення
населення культурними послугами

1. Схвалити Концепцію реформи фінансування системи забезпечення населення культурними послугами, що додається.
2. Міністерству культури та інформаційної політики разом із заінтересованими центральними та місцевими органами виконавчої влади за участю органів місцевого самоврядування та їх всеукраїнських асоціацій у місячний строк розробити та подати в установленому порядку Кабінетові Міністрів України план заходів до реалізації Концепції, схваленої цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 19 серпня 2020 р. № 1035-р

КОНЦЕПЦІЯ
реформи фінансування системи забезпечення
населення культурними послугами

Загальна частина

Культура має вирішальну роль у житті суспільства, забезпечує його цілісність і розвиток, впливає на всі сфери суспільного життя, насамперед на економіку.
З 2014 року Україна активно виконує завдання реформи децентралізації влади, одним з яких є забезпечення якісних і доступних послуг населенню, в тому числі культурних. Це вимагає розроблення механізму фінансування системи забезпечення населення культурними послугами та прийняття політичних рішень щодо його впровадження.

Культура створює необхідне середовище для зростання людського та соціально-го капіталу, а отже, підвищення конкурентоспроможності регіонів та їх привабливості для життя.

Впровадження прогресивних методів бюджетування, орієнтованих на результат, передбачає перехід від утримання бюджетних установ до фінансування наданих ними культурних послуг. Зміна підходу до фінансування закладів культури сприятиме більш ефективному використанню ресурсів, що і є однією із засад реформи децентралізації влади.

Ця Концепція визначає керівні принципи, шляхи, завдання і строки формування та реалізації державної політики, спрямованої на розроблення ефективного механізму фінансування сфери культури.

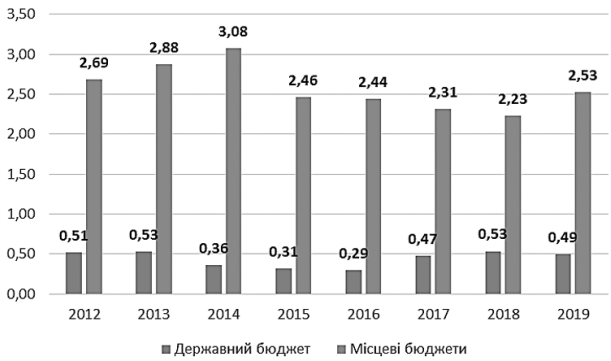
Необхідність проведення реформи фінансування системи забезпечення населення культурними послугами узгоджується з такими документами: середньостроковим планом пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275; планом заходів з реалізації нового етапу реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні на 2019—2021 роки, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. № 77;

Концепцією реформування системи забезпечення населення культурними послугами, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. № 27 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 12, ст. 425); планом заходів щодо реалізації Концепції реформування системи забезпечення населення культурними послугами, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 р. № 355.

Проблема, яка потребує розв'язання

За наявного механізму фінансування під час розподілу витратків місцевих бюджетів сфера культури перебуває на останніх позиціях. Крім того, у структурі витратків місцевих бюджетів за 2014—2018 роки спостерігається стійка тенденція до зниження частки витратків, що спрямовуються на культуру і мистецтво. Водночас частка витратків з державного бюджету у визначений період має тенденцію до зростання (Діаграма 1.). Співвідношення витратків, що спрямовуються з державного та місцевих бюджетів на культуру та мистецтво, змінюється у 2019 році, однак збільшена порівняно з 2018 роком частка витратків з місцевих бюджетів не досягла рівня 2014 року.

Діаграма 1. Частка витратків на культуру та мистецтво у структурі державного та місцевих бюджетів у 2012—2019 роках, відсотків

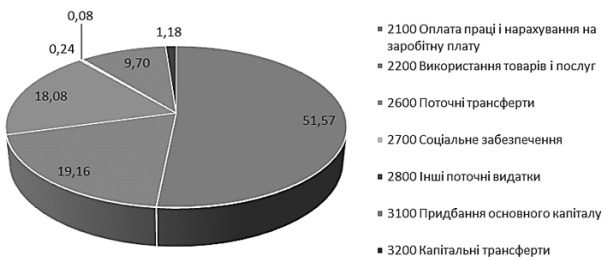

До кінця 2014 року базові видатки на освіту, культуру і медицину належали до видатків, які враховувалися під час визначення міжбюджетних трансфертів. Місцевий бюджет отримував дотацію з державного бюджету тільки у разі, коли потрібна сума видатків не покривалася власними доходами, що гарантувало однаковий на всій території України базовий обсяг надання медичних, освітніх, культурних послуг.

Згідно із Законом України від 28 грудня 2014 р. № 79-VIII «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин» змінилася модель розподілу міжбюджетних трансфертів, яка не передбачає застосування компенсаційних механізмів для сфери культури та спричинила зменшення частки витратків для фінансування соціокультурної інфраструктури та надання культурних послуг.

Ще однією проблемою на сьогодні є спрямування закладами культури більшої частини коштів на виплату заробітної плати працівникам та оплату комунальних послуг (Діаграма 2.). При цьому з року в рік накопичується дефіцит капітальних видатків.

Діаграма 2. Фінансування сфери культури з місцевих бюджетів за кодами економічної класифікації в 2019 році, відсотків

Проте, незважаючи на обсяг витратків на оплату праці, згідно з даними Держстату, середній рівень оплати праці у сфері культури на 28 відсотків нижчий від середньої заробітної плати в розрахунку на штатного працівника. Також в об'єднаних територіальних громадах звичайною є практика працевлаштування працівників закладів культури на умовах неповної зайнятості, тому фактичні виплати значно нижчі порівняно із середніми. Так, результати інтерв'ю в об'єднаних територіальних громадах свідчать, що рядові працівники бібліотек працюють на 0,1—0,25 ставки, керівники бібліотек — на 0,5 ставки, працівники клубних закладів — на 0,25—0,5 ставки.

Важоми фактором зміцнення і розвитку кадрового потенціалу сфери культури є створення гідних умов праці. Насамперед ідеться про достатній розмір заробітної плати для задоволення як базових потреб, так і потреб розвитку, фізіологічного, емоційного та психологічного відновлення працівника культури.

Причиною такого стану є постійний кошторисний принцип, закладений в основу фінансування закладів культури державної та комунальної власності, адже фінансування закладу жодним чином не залежить від результатів ефективності його роботи. Бюджетні кошти надуються закладу культури за фактом його існування, а заробітна плата працівникам нараховується за відпрацьований час без урахування кількості та якості наданих ними культурних послуг.

Таким чином, наявний механізм фінансування сфери культури орієнтований на підтримку об'єктів культурної інфраструктури без урахування потреб споживачів у культурних послугах, що негативно позначається на ефективності використання ресурсів та можливості якісного планування необхідних сум витратків на середньострокову перспективу. Водночас відсутність гарантій держави щодо територіальної і цінової доступності, а також стимулів для збільшення кількості та підвищення якості культурних послуг призводить до критично малої кількості пропозицій культурних послуг та попиту на їх отримання.

Так, згідно з даними соціологічного дослідження щодо стану та перспектив розвитку соціокультурної інфраструктури в об'єднаних територіальних громадах, яке проводилося Всеукраїнською громадською організацією “Асоціація сприяння самоорганізації населення”, в об'єднаних територіальних громадах спостерігається недостатній обсяг фінансування сфери культури, а основними труднощами у сфері культури, з якими стикаються об'єднані територіальні громади, визначено аварійний стан закладів культури, фінансування культури за залишковим принципом, застаріла соціокультурна інфраструктура, що свідчить про відсутність умов для надання населенню культурних послуг належної якості у необхідній кількості.

Згідно з результатами соціологічного дослідження, яке проводилося Київським міжнародним інститутом соціології, 50 відсотків дорослого населення України не відвідала жодного культурного заходу протягом останнього року. Серед основних проблем 50,1 відсотка опитаних зазначили, що відчувають фінансову неспроможність відвідувати культурні заходи. Лише 1 відсоток населення відвідує культурні заходи так часто, як бажає.

Станом на 1 січня 2020 р. встановлений на законодавчому рівні прожитковий мінімум на місяць на одну особу становить 2027 гривень. За даними Мінсоцполітики, фактичний розмір прожиткового мінімуму у цінах січня 2020 року в розрахунку на місяць на одну особу становить 4335 гривень, що більше ніж удвічі перевищує законодавчо встановлений мінімум. Порівняно з фактичним прожитковим мінімумом станом на 1 січня 2019 р. частка витрат на культуру, закладених у фактичний прожитковий мінімум, зростає на 0,1 відсотка (11 гривень) і становить 1,9 відсотка (82 гривні) на місяць, що не вплинуло на обсяг витрачених населенням коштів на задоволення культурних потреб.

Конституція України гарантує кожній людині право на вільний розвиток своєї особистості. Водночас для задоволення культурних потреб людини і громадянина, які є фундаментальними для самоідентифікації духовного здоров'я та розвитку особистості, її емоційного інтелекту, умови залишаються несприятливими внаслідок фактичної територіальної та/або цінової недоступності для населення культурних благ та культурних послуг, до якого призвів існуючий механізм фінансування сфери культури, зокрема, системи забезпечення населення культурними послугами.

З огляду на зазначене система забезпечення населення культурними послугами потребує кардинальної зміни механізму фінансування, що дасть змогу підвищити ефективність використання бюджетних коштів, а ресурси спрямовуватимуться на задоволення культурних потреб населення.

Мета і строки реалізації Концепції

Метою даної Концепції є визначення основних завдань і способів створення умов для запровадження нового механізму фінансування системи забезпечення населення культурними послугами.

Строк реалізації Концепції — 2020—2025 роки.

Принципи реформи фінансування системи забезпечення населення культурними послугами

Реформа фінансування системи забезпечення населення культурними послугами ґрунтується на принципах бюджетної системи.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Розв'язання проблеми фінансування системи забезпечення населення культурними послугами передбачається здійснити шляхом створення правових та організаційних умов для фінансування сфери культури, диверсифікації джерел фінансування, формування конкурентних ринків культурних послуг.

Завдання реформи фінансування системи

забезпечення населення культурними послугами

Основними завданнями реформи фінансування системи забезпечення населення культурними послугами є:

- створення моделей фінансування культурних послуг, які надаються державними і комунальними закладами культури;
- оновлення системи оплати праці працівників сфери культури;
- створення можливостей для розвитку соціокультурної інфраструктури на регіональному та місцевому рівні;
- впровадження проектного підходу для формування конкурентних ринків культурних послуг;
- впровадження механізму державно-приватного партнерства для реалізації інвестиційних проектів у сфері культури;
- поширення застосування інших інструментів фінансування сфери культури.

Створення моделей фінансування культурних послуг, які надаються державними і комунальними закладами культури

Моделі фінансування культурних послуг, які надаються державними і комунальними закладами культури, повинні базуватися на державних гарантіях цінової доступності та враховувати рівень платоспроможності отримувачів культурних послуг. Зокрема, передбачається впровадження таких моделей надання культурних послуг:

- на безоплатній основі — вартість надання базового набору культурних послуг повністю відшкодовується за рахунок коштів відповідного бюджету;
- на умовах співоплати — вартість послуг покривається за рахунок коштів відповідного бюджету і частково — отримувачем культурної послуги;
- на умовах повної оплати — вартість послуги повністю оплачує отримувач культурної послуги.

Виконання цього завдання передбачає, зокрема, розроблення: моделей фінансування закладів культури за диференційованим принципом; методики розрахунку собівартості послуг, що включені до базового набору культурних послуг, які надаються на безоплатній основі; системи верифікації надання культурних послуг.

Оновлення системи оплати праці

працівників закладів сфери культури

Система оплати праці повинна включати стимули для якісної та ефективної роботи працівників закладів сфери культури, зокрема передбачати взаємозв'язок між оплатою праці та продуктивністю діяльності закладу культури. Зростання заробітної плати в результаті поліпшення основних показників ефективності діяльності закладу культури, які надані враховуватимуться органами місцевого самоврядування під час планування бюджету на наступний період, стимулом, що позитивно вплине на мотивацію до якісної і творчої роботи працівників та дасть змогу залучити фахівців до роботи у сфері культури.

Виконання цього завдання передбачає, зокрема: вжиття заходів до впорядкування умов оплати праці працівникам сфери культури відповідно до показників ефективності їх роботи; проведення дослідження можливостей впровадження системи заохочувальних виплат для працівників державних і комунальних закладів культури з урахуванням показників результативності, ефективності та якості їх роботи.

Створення можливостей для розвитку соціокультурної інфраструктури на регіональному та місцевому рівні

Основною надання доступних культурних послуг для населення є сучасна інфраструктура, яка дає змогу надавати якісні культурні послуги.

Нова модель фінансування системи забезпечення населення культурними послугами передбачає посилення фінансової та інституційної спроможності органів місцевого самоврядування у частині виконання власних та делегованих повноважень у сфері культури шляхом диверсифікації джерел фінансування сфери культури на регіональному та місцевому рівні.

Виконання цього завдання передбачає, зокрема: визначення поточного стану фінансування сфери культури на регіональному та місцевому рівні; створення додаткових можливостей для фінансування соціокультурної інфраструктури на регіональному та місцевому рівні.

Впровадження проектного підходу до формування конкурентних ринків культурних послуг

Конкурентний ринок культурних послуг повинен формуватися та розвиватися на основі врахування попиту і пропозиції на культурні послуги (продукти), орієнтоватися на актуальні запити отримувачів культурних послуг та стан їх задоволення.

На сьогодні на всіх рівнях відбувається впровадження та розвиток технологій управління проектами, що дає можливість сконцентрувати увагу та ресурси на виконанні визначеного комплексу завдань за певних обмежень у часі, ресурсах, бюджеті.

Сфера культури є однією з пріоритетних для застосування методів і прийомів проектного менеджменту, впровадження якого сприятиме формуванню оптимальної організаційної структури і взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, збільшенню кількості альтернативних ресурсів, оптимізації їх використання, стимулюватиме пропозиції та споживання культурних послуг.

Впровадження проектного підходу до формування конкурентних ринків культурних послуг передбачає: розроблення механізму покрокового впровадження проектного підходу до фінансування системи забезпечення населення культурними послугами на регіональному та місцевому рівні;

забезпечення узгодженості напрямів проектної діяльності на всіх рівнях влади з пріоритетами, цілями і завданнями державної культурної політики; дослідження можливостей використання та запровадження багатоканального фінансування проектів для сфери культури.

Впровадження механізму державно-приватного партнерства для реалізації інвестиційних проектів у сфері культури

Державно-приватне партнерство є дієвим та ефективним механізмом залучення позабюджетних коштів і висококваліфікованих кадрів для виконання стратегічних завдань соціально-економічного розвитку в умовах дефіциту бюджетних коштів. Впровадження державно-приватного партнерства у сфері культури дасть змогу залучити фінансові ресурси для інвестиційних проектів у сфері культури, відновлення об'єктів культурної спадщини, реконструкції та модернізації кінотеатрів, театрів, бібліотек та клубів, створення нових культурних просторів.

Впровадження механізму державно-приватного партнерства для реалізації інвестиційних проектів у сфері культури передбачає, зокрема: дослідження найбільш ефективних форм співробітництва між державою і об'єднаними територіальними громадами (державними партнерами) та приватними партнерами у сфері культури;

визначення переліку потенційних інвестиційних проектів у сфері культури, які можуть реалізовуватися в умовах державно-приватного партнерства; налагодження механізмів взаємодії державних та приватних партнерів у сфері культури; забезпечення підготовки якісних інвестиційних проектів, які здійснюються в умовах державно-приватного партнерства, з метою залучення інвестицій у сферу культури.

Поширення застосування інших інструментів фінансування сфери культури

На сучасному етапі розвитку економіки, який характеризується масовим розповсюдженням інформаційно-комунікаційних технологій, відбувається поступове з'єднання пасивної та активної ролі споживача і виробника, що призводить до трансформації фінансових відносин та появи нових фінансових інструментів і методів мобілізації капіталу.

Розвиток зв'язків сфери культури та бізнесу, налагодження різних форм і можливостей взаємовигідної співпраці у визначених сферах, а також формування громадської думки на користь підтримки культури дасть змогу залучити інструменти альтернативного фінансування та інших ресурсів (людських, матеріальних, інформаційних тощо), які не можуть бути забезпечені відповідним місцевим бюджетом, для реалізації певного суспільно значущого культурного проекту.

Реалізація Концепції здійснюється відповідно до плану заходів щодо її реалізації із зазначенням органів, відповідальних за здійснення конкретних заходів, обсягу фінансових ресурсів і строків виконання, який щороку в разі потреби коригується за результатами оцінки його виконання.

Очікувані результати

- Реалізація Концепції дасть змогу: запровадити високоефективні механізми фінансування системи забезпечення населення культурними послугами; підвищити ефективність та прозорість використання бюджетних коштів у сфері культури; залучити позабюджетні кошти у сферу культури; забезпечити конкурентний рівень оплати праці працівників сфери культури; створити конкурентний ринок культурних послуг для постачальників усіх форм власності та споживачів таких послуг; забезпечити високий рівень якості надання культурних послуг, їх територіальної та цінової доступності.

Обсяг фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів

Обсяг фінансування, матеріально-технічних і трудових ресурсів, необхідних для виконання плану заходів щодо реалізації Концепції, визначається щороку з урахуванням реальних можливостей державного та місцевих бюджетів.

До джерел фінансування заходів щодо реалізації Концепції належать кошти державного та місцевих бюджетів, програм, проектів міжнародної технічної допомоги, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 серпня 2020 р. № 1008-р
Київ

Про затвердження плану заходів
з реформування системи шкільного харчування

1. Затвердити план заходів з реформування системи шкільного харчування, що додається.
2. Міністерствам, іншим центральним та місцевим органам виконавчої влади за участю органів місцевого самоврядування забезпечити подання щокварталу до 10 числа наступного місяця Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільсько-го господарства інформації про стан виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, для її узагальнення та подання у двотижневий строк Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 5 серпня 2020 р. № 1008-р

ПЛАН ЗАХОДІВ
з реформування системи шкільного харчування

- Внести в установленому порядку Кабінетові Міністрів України проект постанови Кабінету Міністрів України щодо затвердження норм та порядку організації харчування учнів у закладах освіти.
МОЗ, МОН, Мінекономіки, Держпродспоживслужба, державна установа «Інститут громадського здоров'я імені О. М. Марзєєва Національної академії медичних наук України» (за згодою).
Серпень 2020 року.
- Затвердити в установленому порядку Санітарний регламент для закладів загальної середньої освіти.
МОЗ, МОН, Мінекономіки, Держпродспоживслужба.
Жовтень 2020 року.
- Розробити примірні двотижневі меню з урахуванням використання сезонних продуктів.
МОЗ, МОН, Мінекономіки, Держпродспоживслужба.
Вересень 2020 року.
- Затвердити в установленому порядку Методологію щодо особливостей здійснення закупівель у сфері організації харчування в закладах освіти.
Мінекономіки, МОН, Антимонопольний комітет.
Серпень 2020 року.
- Затвердити в установленому порядку методичні настанови щодо розроблення, запровадження та використання постійно діючих процедур, які базуються на принципах системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках для закладів освіти.
Мінекономіки, Держпродспоживслужба.
Вересень 2020 року.
- Забезпечити виконання регіонального плану заходів щодо поліпшення організації харчування в закладах загальної середньої освіти та оприлюднення інформації про його виконання на офіційних веб-сайтах органів державної влади.
Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, органи місцевого самоврядування (за згодою).
2020—2023 роки.
- Сприяти модернізації харчоблоків у закладах загальної середньої освіти.
МОН, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, органи місцевого самоврядування (за згодою).
2020—2023 роки.
- Сприяти популяризації формування культури харчування та розвитку принципів здорового харчування із залученням інститутів громадянського суспільства.
МОН, МОЗ, Мінекономіки, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.
2020—2023 роки.
- Забезпечити здійснення постійного державного моніторингу постачальників харчових продуктів та/або послуг з організації харчування для закладів загальної середньої освіти.
Держпродспоживслужба, Мінфін, Мінекономіки.
Постійно.
- Затвердити в установленому порядку гігієнічні вимоги до харчоблоків закладів загальної середньої освіти.
Мінекономіки, МОЗ, Держпродспоживслужба.
Вересень 2020 року.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 червня 2020 р. № 724-р
Київ

Про визначення адміністративних центрів та затвердження територій територіальних громад Тернопільської області

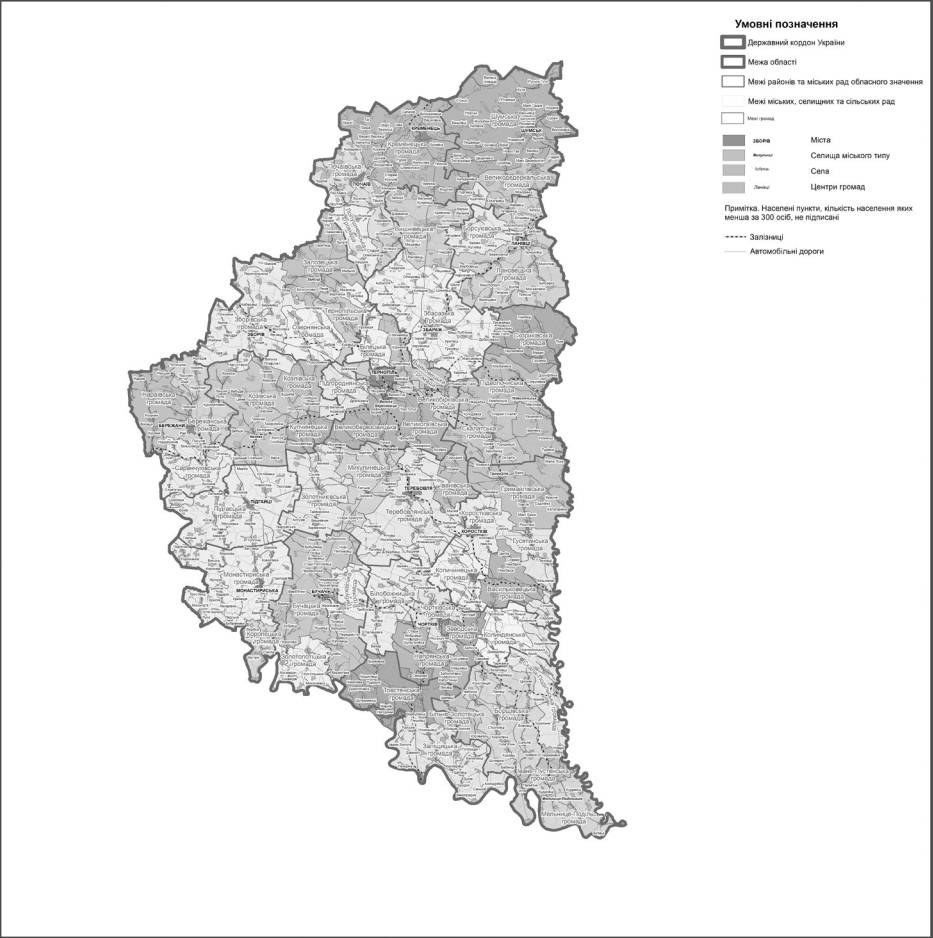
Відповідно до абзацу першого пункту 7¹ розділу V «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначити адміністративні центри та затвердити території територіальних громад Тернопільської області згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 12 червня 2020 р. № 724-р

АДМІНІСТРАТИВНІ ЦЕНТРИ ТА ТЕРИТОРІЇ
територіальних громад Тернопільської області

1. Графічна частина (карта Тернопільської області)

2. Перелік територіальних громад Тернопільської області

Назва територіальної громади	Код населеного пункту — адміністративного центру територіальної громади з КОАТУУ	Назва населеного пункту — адміністративного центру територіальної громади	Назви територіальних громад (населених пунктів), території яких входять до складу території територіальної громади	Назва району чи міста обласного значення, до якого входить адміністративний центр територіальної громади
Нараївська	6120485101	с. Нараїв	Нараївська Вербівська Курянівська Лапшинська Підвисоцька Рекшинська Рогачинська Саранчуківська Божиківська Вільховецька Котівська Літятинська Мечишівська Рибниківська Слов'ятинська Тростянецька	Бережанський район
Саранчуківська	6120487901	с. Саранчуки	Саранчуківська Божиківська Вільховецька Котівська Літятинська Мечишівська Рибниківська Слов'ятинська Тростянецька	—»—
Більче-Золотецька	6120880901	с. Більче-Золоте	Шумлянська (Підгаєцький район) Більче-Золотецька Мишківська (Заліщицький район)	Борщівський район
Борщівська	6120810100	м. Борщів	Олексинська Шершенівська Борщівська Бабинська Верхняківська Висічанська Вовковецька Глибочецька Жилинська Королівська Кривченська Ланівська Мушкатівська Озерянська Пилатківська Пищатинська Сапогівська Сков'ятинська Стрілковецька Циганська Шупарська	—»—
Іване-Пустенська	6120883201	с. Іване-Пусте	Іване-Пустенська Гермаківська Заліська Пилипченська	Борщівський район
Мельнице-Подільська	6120855400	смт Мельниця-Подільська	Мельнице-Подільська Вигодська Вільховецька Горошівська Дзвиняцька Дністровська Збручанська Кудринська Панівська Урожайнівська Устянська Худківська	—»—
Скала-Подільська	6120855700	смт Скала-Подільська	Скала-Подільська Бурдяківська Гуштинська Іванківська Лоссяцька Ниврянська Турильченська	—»—

Бучацька	6121210100	м. Бучач	Бучацька Бариська Берем'янська Бобулинська Добропільська Дулбівська Жизномирська Жниборідська Заривинецька Зеленська Зубрецька Киданівська Ліщанецька Новопетлівківська Озерянська Осовецька Переволоцька Порохівська Передмістянська Підзамочківська Ріпинська Сороківська Старопетлівківська Язловецька	Бучацький район
Золотопотіцька	6121255500	смт Золотий Потік	Золотопотіцька Возилівська Космиринська Костільницька Миколаївська Русилівська Сновидівська Скомороська Соколівська Стінківська	Бучацький район
Трибухівська	6121282001	с. Трибухівці	Трибухівська Медведівська Пишківська Пиливська Цвітківська	—»—
Васильковецька	6121680401	с. Васильківці	Васильковецька Жабинецька Коцюбинська Крогулецька Нижбірівська Старонижбірівська Чагарівська Целівська	Гусятинський район
Гримайлівська	6121655400	смт Гримайлів	Гримайлівська Вікнянська Глібівська Зеленівська Калагарівська Красненська Лежанівська Малобірівська Малолуцька Пізанська Раштовецька Саджівська Товстенська	—»—
Гусятинська	6121655100	смт Гусятин	Гусятинська Босирівська (Чортківський район) Вільхівчицька Городницька Коцюбинчицька (Чортківський район) Кривеньківська (Чортківський район) Личковецька Постолівська Самолушківська Сидорівська Сокиринська (Чортківський район) Суходільська	—»—
Копичинецька	6121610400	м. Копичинці	Копичинецька Гадинківська Котівська Майданська Оришківська Сухостваська Тудорівська Яблунівська	Гусятинський район
Хоростківська	6121611000	м. Хоростків	Хоростківська Великоговильківська (Теребовлянський район) Клювинська Перемилівська Сороківська Увильківська Хлопівська	—»—
Заліщицька	6122010100	м. Заліщики	Заліщицька Бедриківська Блищанська Винятинська Городоцька Дзвиняцька Добровільська Дунівська Дуплиська Зеленогайська Зозулинська Івано-Золотівська Касперівська Колодніська Кулаківська Новосілівська Синьківська Торськівська Угриньківська	Заліщицький район
Товстенська	6122055500	смт Товсте	Товстенська Буряківська Воружинська Головчинська Дорогичівська Кошилівська Лисівська Литяківська Нирківська Подільська Садківська Свидівська (Чортківський район) Слобідська Солоненська Устечківська Хмельківська Шипівська Шутроминська	—»—
Вишнівецька	6122455300	смт Вишнівець	Вишнівецька Бодаківська Бутинська Великовікинська Великокунинська Дзвинячанська Залісська Коханівська Лозівська Млинівська (Кременецький район) Раковецька Старовишнівецька Устечківська (Кременецький район)	Збаразький район

ДОКУМЕНТИ

Збаразька	6122410100	м. Збараж	Збаразька Базаринська Вищелуб'янська Гніздичненська Доброводівська Добромірівська Залужанська Зарудянська Зарубинська Іванчанська Капустинська Карначівська (Лановецький район) Киданецька Кобильська Колодненська Красносільська Кретівська Максимівська Нижчелуб'янська Новиківська Синявська Старозбаразька Стрийська Чернихівецька Шилівська Шимковецька	—»—	Монастириська	6124210100	м. Монасти-риська	Монастириська Бертниківська Велеснівська Висоцька Гончарівська Горішньослобідська Горожанська Гранітненська Григорівська Доброводівська Дубенківська Завадівська Задарівська Заставецька Ковалівська Комарівська Красіївська Криницька Лазарівська Лядська Олешівська Підліснянська Тростянецька Устя-Зеленська Чехівська Швейківська Ягоровська	—»—
Залозецька	6122655300	смт Залізці	Залозецька Білогородська Гає-Розтоцька Гаї-за-Рудівська Загір'янська Мильнівська Панасівська Ратищівська Ренівська Серетецька Тростянецька Чистопадівська	Зборівський район	Підволочиська	6124655100	смт Підволо-чиськ	Підволочиська Богданівська Галущинська Дорофіївська Жеребківська Іванівська Кам'яківська Качанівська Клебанівська Мисловецька Оріховецька Рожиська Староміщинська Супранівська Турівська Хмелиськівська Чернилівська	Підволочиський район
Зборівська	6122610100	м. Зборів	Зборівська Августівська (Козівський район) Беримівська Бзовицька Великоплавчанська (Козівський район) Вірлівська Вовчківська Гарбузівська Годівська Гукалівська Зарудянська Кабаровецька Кальненська Млиновецька Олівська Перепельницька Пліснянська Погрібецька Розгадівська Славнянська Ярославицька Ярчовецька	—»—	Скалатська	6124610500	м. Скалат	Скалатська Городницька Зарубинецька Колодівська Кривенська Магдалівська Новосілівська Остап'ївська Подільська Староскалатська	—»—
Озернянська	6122686701	с. Озерна	Озернянська Богданівська Висиповецька Нестерівська Осташівська Цебрівська	Зборівський район	Скориківська	6124687101	с. Скорики	Скориківська Воробіївська Гнилицька Кошляківська Лисичинська Новосільська Пальчинська Терпилівська Токівська	—»—
Козівська	6123055100	смт Козова	Козівська Бишківська Будилівська Вибудівська Вівсянська Вікторівська Геленківська Глинська Городищенська Дибищенська Золотослобідська Кальненська Козівківська Конюхівська Кривенська Малоплавчанська Олесинська Плотичанська Потіцька Теодіпільська Ценівська Щепанівська Козлівська Покропивнянська Слобідківська Таурівська	Козівський район	Підгаєцька	6124810100	м. Підгайці	Підгаєцька Білокриницька Боківська Бронгалівська Вербівська Галицька Гнильченська Голгочанська Завалівська Лисецька Литвинівська Мирненська Мозолівська Мужилівська Новосілівська Носівська Поплавська Сільцівська Староміська Угринівська Юстинівська	Підгаєцький район
Козлівська	6123055400	смт Козлів	Козлівська Покропивнянська Слобідківська Таурівська	—»—	Золотниківська	6125083601	с. Золотники	Золотниківська Багатківська Бенівська Бурканівська Вишнівицька Гайворонківська Гвардійська Зарваницька Котузівська Маловодівська Надрічненська Семиківська Соколівська Соснівська	Теребовлянський район
Купчинецька	6123085601	с. Купчинці	Купчинецька Денисівська Ішківська Яструбівська	—»—	Іванівська	6125084101	с. Іванівка	Іванівська Глещавська Лавченська Сороцька	—»—
Лопушненська	6123484401	с. Лопушне	Лопушненська Башувівська Великогорянська Розтоцька Староолексинецька	Кременецький район	Микулинецька	6125055400	смт Микулинці	Микулинецька Дарахівська Дворічанська Дружбівська Заздрівська Ладичинська Різдвянська Струсівська Хмелівська	—»—
Почаївська	6123410500	м. Почаїв	Почаївська Будківська Лідихівська Лосятинська Ридомильська Старопочаївська Старотаразька	—»—	Теребовлянська	6125010100	м. Теребовля	Теребовлянська Вербовецька Довгенська Долинська Кобилівська Кровинківська Ласковецька Лошнівська Могильницька Мшанецька Острівська Підгайчицька Плебанівська Романівська Сушинська	Теребовлянський район
Борсуківська	6123880601	с. Борсуки	Борсуківська Борщівська Великокусовецька Передмірська Піщатинська (Шумський район) Снігурівська Чайчинецька Лановецька Бережанська Білозірська Буглівська Ванжулівська Вербовецька Верещаківська Вишгородоцька Влащинська Гриньківська Загірцівська Іванковоцька Краснолуцька Лопушненська Малобілівська Молотківська Москалівська Печірнянська Юськовецька Якимівська	Лановецький район	Байковецька	6125280601	с. Байківці	Байковецька Гаї-Шевченківська Дубовецька Лозівська Охримівська (Збаразький район) Романівська Романовоселівська (Збаразький район) Стегниківська Ступківська Чернелево-Руська Шляхтинецька	Тернопільський район
Лановецька	6123810100	м. Ланівці	Лановецька Бережанська Білозірська Буглівська Ванжулівська Вербовецька Верещаківська Вишгородоцька Влащинська Гриньківська Загірцівська Іванковоцька Краснолуцька Лопушненська Малобілівська Молотківська Москалівська Печірнянська Юськовецька Якимівська	—»—					
Коропецька	6124255500	смт Коропець	Коропецька Вербківська Вістрянська Гориглядівська Садівська	Монастирський район					

ДОКУМЕНТИ

Білецька	6125280701	с. Біла	Білецька Великоглибочецька Івачеводолішнівська Ігровицька Мшанецька (Зборівський район) Плотицька Чистилівська	—»—
Великоберезо-вицька	6125255200	смт Велика Березовиця	Великоберезовицька (у складі смт Велика Березовиця) Буцнівська Великолуцька Йосипівська Мар'янівська Миролюбівська Мишковицька Настасівська Острівська Петриківська	—»—
Великобірківська	6125255400	смт Великі Бірки	Великобірківська Малоходачківська Смиковецька	Тернопільський район
Великогаївська	6125281701	с. Великі Гаї	Великогаївська Баворівська Великоберезовицька (у складі с. Кип'ячка) Грабовецька Дичківська Козівська Скоморохівська Товстолузька	—»—
Підгороднянська	6125286901	с. Підгородне	Підгороднянська Великоходачківська (Козівський район) Довжанська Домаморичька Драганівська Почапинська	—»—
Білобожницька	6125580701	с. Білобожниця	Білобожницька Базарська Буданівська (Теребовлянський район) Джуринська Звиняцька Косівська Палашівська Полівецька Ридодубівська Ромашівська Заводська Залісянська Угринська Швайківська Шманьківська Шманьківчицька Колиндянська	Чортківський район
Заводська	6125555700	смт Заводське	Великочорнокінецька Давидківська Малочорнокінецька Пробіжнянська Тарнавська Товстенківська	—»—
Колиндянська	6125584501	с. Колиндяни	Чорнокінецько-Волянська Нагірянська Заболотівська Капустинська Милівецька Мухавська Сосулівська Староягільницька Улашківська Шульганівська Ягільницька	Чортківський район
Великодедеркаль-ська	6125881801	с. Великі Дедеркали	Великодедеркальська Великозагайцівська Матвіївська Мізюринська Радощівська Садківська Темногасцька Шкроботівська Шумська	Шумський район
Шумська	6125810100	м. Шумськ	Андрушівська Биковецька Боложівська Бриківська Васьковецька Вілійська Жолобківська Залісцівська Ловицька Кордишівська Літовищенська Людвигівська Онишківська Потурівська Рохманівська Соснівська Стіжоцька Суразька Тилівська Угорська Цецнівська Шумбарська Бережанська Біщівська Жовнівська Жуківська Куропатницька Надрічянська Потурівська Посухівська Урманська Шибалинська Кременецька Білокриницька Великобережецька Великомлинівська Гаївська Горинська Дунаївська Жолобівська Катеринівська Колодівська Крижівська Підгаєцька (Шумський район) Плосківська Попівська Сапанівська Чугалівська Шпиколівська	—»—
Бережанська	6110500000	м. Бережани	Тернопільська Городищенська (Зборівський район) Кобзарівська (Зборівський район) Курувська (Зборівський район) Малашовецька (Зборівський район) Черніхівська (Зборівський район)	м. Бережани
Кременецька	6110700000	м. Кременець	Чортківська Бичківська Білівська Горішньовигнанська Пастушівська Росохацька Скородинська	м. Кременець
Тернопільська	6110100000	м. Тернопіль	Чортківська Бичківська Білівська Горішньовигнанська Пастушівська Росохацька Скородинська	м. Тернопіль
Чортківська	6110300000	м. Чортків	Чортківська Бичківська Білівська Горішньовигнанська Пастушівська Росохацька Скородинська	м. Чортків

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 5 серпня 2020 р. № 974-р

Київ

Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Протоколу між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь про внесення змін до Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про міжнародне автомобільне сполучення від 17 грудня 1992 року

Подати на ратифікацію Верховною Радою України Протокол між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь про внесення змін до Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про міжнародне автомобільне сполучення від 17 грудня 1992 року, вчинений 6 лютого 2020 р. у м. Мінську.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 5 серпня 2020 р. № 975-р

Київ

Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чорногорії про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів

1. Подати на ратифікацію Верховною Радою України Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чорногорії про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів, вчинену 13 червня 2013 р. у м. Києві.
2. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. № 94 «Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чорногорії про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 5 серпня 2020 р. № 976-р

Київ

Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Держави Катар про внесення змін і доповнень до Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Держави Катар про повітряне сполучення

Подати на ратифікацію Верховною Радою України Протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Держави Катар про внесення змін і доповнень до Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Держави Катар про повітряне сполучення, вчинений в м. Києві 11 листопада 2019 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 19 серпня 2020 р. № 1029-р

Київ

Про внесення змін у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1017

Внести у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1017 «Про схвалення Експортної стратегії України («дорожньої карти» стратегічного розвитку торгівлі) на 2017—2021 роки» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 11, ст. 398; 2020 р., № 2, ст. 62) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України

від 19 серпня 2020 р. № 1029-р

ЗМІНИ.

що вносяться у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1017

1. У пункті 1 у графі «Строк виконання»:
1) у підпункті 2 графу викласти в такій редакції:
«ІV квартал 2021 року»;
2) у підпункті 3 цифри «2019» замінити цифрами «2021»;
3) у підпунктах 4 і 5 цифри «2018» замінити цифрами «2021».

2. У пункті 2 у графі «Строк виконання»:
1) у підпункті 1 графу викласти в такій редакції:
«ІV квартал 2021 року»;
2) у підпунктах 2 і 3 цифри «2018» замінити цифрами «2021».

3. У пункті 3:
1) у підпункті 1:
графу «Відповідальний виконавець» викласти в такій редакції:
«Мінцифри
Мінекономіки
Мінфін
Мін'юст
Національний банк (за згодою)
МКІП
Торгово-промислова палата (за згодою)»;
у графі «Строк виконання» цифри «2019» замінити цифрами «2021»;
2) підпункт 9 виключити;
3) у підпункті 19 у графі «Строк виконання» цифри «2018» замінити цифрами «2021».

4. У пункті 4:
1) у підпункті 2 у графі «Строк виконання» цифри «2018» замінити цифрами «2021»;
2) у підпункті 6:
графу «Відповідальний виконавець» викласти в такій редакції:
«Державна установа «Офіс з просування експорту» (за згодою)
Мінекономіки
Мінфін
Національний банк (за згодою)
МКІП
Торгово-промислова палата (за згодою)»;
у графі «Строк виконання» цифри «2018» замінити цифрами «2021».

5. У пункті 5 у графі «Строк виконання»:
1) у підпункті 3 цифри «2018» замінити цифрами «2021»;
2) у підпункті 8 графу «Строк виконання» викласти в такій редакції:
«ІV квартал 2021 року»;
3) у підпункті 13 цифри «2019» замінити цифрами «2021».

6. У пункті 7 у графі «Строк виконання»:
1) у підпункті 1 цифри «2018» замінити цифрами «2021»;
2) у підпункті 2 цифри «2019» замінити цифрами «2021».

7. У пункті 8:
1) у підпункті 1:
графу «Відповідальний виконавець» викласти в такій редакції:
«Мінекономіки
Мінфін
Торгово-промислова палата (за згодою)
галузеві асоціації та бізнес-асоціації (за згодою)
органи місцевого самоврядування (за згодою)»;
у графі «Строк виконання» цифри «2018» замінити цифрами «2021»;
2) у підпункті 3:
графу «Відповідальний виконавець» викласти в такій редакції:
«Мінекономіки
Мінфін
Торгово-промислова палата (за згодою)
Київська міська та обласні держадміністрації»;
у графі «Строк виконання» цифри «2019» замінити цифрами «2021»;
у графі «Очікуваний результат» слова «розроблення плану заходів з питань стимулювання трудової мобільності» замінити словами «прийняття відповідного нормативно-правового акта»;
3) у підпункті 4 у графі «Строк виконання» цифри «2019» замінити цифрами «2021».

8. У тексті додатка:
слова «Мінагрополітики» та «Мінекономрозвитку» замінити словом «Мінекономіки»;
слова «Мінкультури» та «МІП» замінити словом «МКІП»;
слово «Мінекоенерго» замінити словом «Міндовкілля»;
слово «ДФС» замінити словом «Держмитслужба»;
слова «Офіс з просування експорту (за згодою)» замінити словами «Державна установа «Офіс з просування експорту (за згодою)»;
слова «Офіс із залучення та підтримки інвестицій (за згодою)» замінити словами «Державна установа «Офіс із залучення та підтримки інвестицій (за згодою)».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 серпня 2020 р. № 1011-р
Київ

Про внесення змін до розпорядження Кабінету
Міністрів України від 14 лютого 2018 р. № 94

Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2018 р. № 94 «Про участь України у Всесвітній виставці «Експо — 2020» — із змінами, внесеними розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2019 р. № 1159, зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 5 серпня 2020 р. № 1011-р

ЗМІНИ,
що вносяться до розпорядження Кабінету
Міністрів України від 14 лютого 2018 р. № 94

1. У розпорядженні:
1) у пункті 1 слова і цифри «з 20 жовтня 2020 р. по 10 квітня 2021 р.» замінити словами і цифрами «з 1 жовтня 2021 р. по 31 березня 2022 р.»;
2) пункт 2 доповнити абзацами такого змісту:
«Формою роботи Координаційного комітету є засідання. Засідання Координаційного комітету вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина його членів.

Установити, що засідання Координаційного комітету проводяться головою Координаційного комітету або його першим заступником, які підписують за результатами засідань протоколи.

Засідання Координаційного комітету можуть бути проведені у режимі відеоконференції.»;

3) у пункті 6 слова «Міністерству культури, молоді та спорту» замінити словами «Міністерству культури та інформаційної політики».

2. У додатку до розпорядження:

1) позицію «Заступник Міністра енергетики та захисту довкілля» замінити такими позиціями:

«Заступник Міністра енергетики

Заступник Міністра захисту довкілля та природних ресурсів»;

2) позицію «Заступник Міністра культури, молоді та спорту» замінити такою позицією:

«Заступник Міністра культури та інформаційної політики з питань європейської інтеграції»;

3) позицію «Перший заступник Міністра розвитку громад та територій» замінити такою позицією:

«Заступник Міністра розвитку громад та територій»;

4) після позиції «Заступник Міністра фінансів» доповнити такими позиціями:

«Заступник Міністра молоді та спорту з питань європейської інтеграції

Заступник Міністра цифрової трансформації».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 серпня 2020 р. № 985-р
Київ

Про внесення змін до розпорядження Кабінету
Міністрів України від 8 серпня 2020 р. № 979

Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2020 р. № 979 «Про тимчасове припинення роботи контрольних пунктів в'їзду на тимчасово окуповану

територію Автономної Республіки Крим і м. Севастополя та вїзду з неї, спрямоване на запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» такі зміни:

абзац четвертий після слів «після закінчення строку самоізоляції» доповнити словами і цифрами «або у разі одержання негативного результату тестування на гостру респіраторну хворобу COVID-19, спричинену коронавірусом SARS-CoV-2, методом полімеразної ланцюгової реакції, який проведено після вїзду з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя»;

доповнити розпорядження абзацами такого змісту:

«В'їзд на тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим і м. Севастополя та вїзд з неї через зазначені контрольні пункти дозволяється таким категоріям осіб, місце проживання яких в установленому законом порядку зареєстровано в Автономній Республіці Крим або м. Севастополі:

особам, які мають намір вступити до закладів освіти, розташованих на території, де органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі;

особам, які зараховані на навчання до закладів освіти, розташованих на території, де органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі;

здобувачам освіти, які навчаються в закладах освіти, розташованих на території, де органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі.

Зазначені в абзацах восьмому — одинадцятому цього розпорядження категорії осіб можуть здійснювати в'їзд на тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим і м. Севастополя та вїзд з неї самостійно або в супроводі одного з батьків (усиновлювачів), опікунів, піклувальників або інших законних представників без зобов'язання щодо самоізоляції.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 серпня 2020 р. № 1009-р
Київ

Про надання гуманітарної допомоги Ліванській
Республіці

1. На виконання Указу Президента України від 14 серпня 2020 р. № 319 «Про надання гуманітарної допомоги Ліванській Республіці» виділити Міністерству внутрішніх справ 8450,5 тис. гривень (для Державної служби з надзвичайних ситуацій — 7300,8 тис. гривень; для Національної гвардії — 1149,7 тис. гривень) для надання гуманітарної допомоги Ліванській Республіці (далі — гуманітарна допомога), в тому числі відшкодування витрат, пов'язаних з її наданням.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Державній казначейській службі здійснити першочергову оплату видатків, пов'язаних із закупівлею товарів та послуг для надання гуманітарної допомоги.

3. Міністерству внутрішніх справ затвердити в одноденний строк за погодженням з Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства і Міністерством фінансів перелік витрат, пов'язаних з наданням гуманітарної допомоги.

4. Державній службі з надзвичайних ситуацій забезпечити закупівлю, відправлення та передачу вантажу гуманітарної допомоги.

5. Національній гвардії забезпечити доставку вантажу гуманітарної допомоги.

6. Міністерству закордонних справ, Міністерству внутрішніх справ, Державній службі з надзвичайних ситуацій, Національній гвардії:

забезпечити отримання відповідних дозволів на проліт повітряним простором до місця призначення та у зворотному напрямку;

забезпечити оформлення в'їзних віз до Ліванської Республіки для особового складу, що здійснює супроводження та доставку вантажу гуманітарної допомоги;

узгодити з відповідними органами Ліванської Республіки питання доставки та

передачі вантажу гуманітарної допомоги.

7. Державній митній службі забезпечити оперативне митне оформлення, а Адміністрації Державної прикордонної служби — першочергове здійснення контролю під час перетинання вантажем гуманітарної допомоги державного кордону.

8. Міністерству внутрішніх справ подати до 24 грудня 2020 р. Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, Міністерству фінансів і Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених відповідно до цього розпорядження.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1040-р
Київ

Про подання на ратифікацію Верховною Радою
України Угоди між Кабінетом Міністрів України і
Урядом Азербайджанської Республіки про здійснення
оплачуваних видів трудової діяльності членами сімей
співробітників дипломатичних представництв та
консульських установ

Подати на ратифікацію Верховною Радою України Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджанської Республіки про здійснення оплачуваних видів трудової діяльності членами сімей співробітників дипломатичних представництв та консульських установ, вчинену 31 січня 2020 р. у м. Києві.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1042-р
Київ

Про утворення Державного університету
інтелектуальних технологій і зв'язку

1. Погодитися з пропозицією Міністерства освіти і науки щодо: утворення Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку з віднесенням його до сфери управління Міністерства освіти і науки; реорганізації Одеської національної академії зв'язку імені О. С. Попова (код згідно з ЄДРПОУ 01180116) та Вищого навчального закладу «Одеська державна академія технічного регулювання та якості» (код згідно з ЄДРПОУ 35178067) шляхом приєднання їх до Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку.

2. Взяти до відома, що здобувачі вищої освіти та інші особи, які навчаються в Одеській національній академії зв'язку імені О. С. Попова та Вищому навчальному закладі «Одеська державна академія технічного регулювання та якості», продовжують навчання у Державному університеті інтелектуальних технологій і зв'язку.

3. Витрати, пов'язані із зазначеною реорганізацією, здійснити в межах бюджетних призначень, передбачених Міністерству освіти і науки для підготовки кадрів.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ОГОЛОШЕННЯ

В провадженні Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська перебуває кримінальна справа № 426/1211/17 (провадження № 1-кп/204/73/20) за обвинуваченням Плотницького Ігоря Венедиктовича, 24 червня 1964 р.н., у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 258 КК України, Патрушева Андрія Олександровича, 08 грудня 1967 р.н., у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 260, ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28 ст. 437 КК України, Гурсева Олександра Васильовича, 13 липня 1960 р.н., у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 258 КК України.

Обвинувачені Плотницький Ігор Венедиктович, Патрушев Андрій Олександрович, Гурсев Олександр Васильович викликаються в судове засідання на 09 вересня 2020 року на 09:00 годину у приміщення Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська за адресою: м. Дніпро, пр. Пушкіна, буд. 77-6, каб. № 23. Справа розглядається під головуванням **судді Білик І.А.**

Після опублікування оголошення про виклик в пресі обвинувачені вважаються повідомленими про дату, час і місце розгляду справи. Наслідки неприбуття обвинуваченого до суду передбачені ст. 139, 323 КПК України.

З 05.09.2020 ПрАТ «Датагруп» впроваджує нові тарифи (тарифні плани) на послуги з доступу до мережі Інтернет для фізичних осіб (за наявності технічної можливості надання послуги).

Детальну інформацію про нові тарифи та умови їх застосування розміщено на сайті www.datagroup.ua.

Отримати додаткову інформацію можна також і за номером телефону Контакт-центру 0 800 21 00 00.

Національне антикорупційне бюро України, керуючись вимогами ст.ст. 133, 135, 224, 297-5 КПК України, викликає підозрюваного Соколова Дмитра Дмитровича, 18.07.1976 року народження, зареєстрованого за адресою: Одеська обл., м. Одеса, вул. Паркова, 79, кв. 56, на 01.09.2020 на 10:00 год. до старшого детектива Національного бюро Халявки В.В. за адресою: м. Київ, вул. Василя Сурикова, 3, каб. 333, для допиту як підозрюваного та проведення інших слідчих (процесуальних) дій у кримінальному провадженні № 5201700000000520 від 28.07.2017.

ПОВІСТКА
про виклик обвинуваченого

Рубіжанський міський суд Луганської області при здійсненні судового провадження викликає як обвинуваченого Сикала Вадима Петровича, 23.04.1976 року народження, зареєстрованого за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, вул. Радіщева, буд. 29а, кв. 2, за матеріалами кримінального провадження № 428/7944/18, 1-кп/425/197/20, на підставі обвинувального акта відносно Сикала В.П. за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Обвинуваченому Сикалу В.П. необхідно прибути до підготовчого судового засідання, яке відбудеться 8 вересня 2020 року об 11 год. 00 хв. в приміщенні Рубіжанського міського суду за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, вул. Миру, 34.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Козюменська В.В.

Северодонецький міський суд Луганської області викликає як обвинуваченого Костинського Олександра Валентиновича (останнє відоме місце реєстрації: Луганська область, м. Стаханов, вул. Медичинська 40) у судове засідання з розгляду кримінальної справи №428/2733/20 за обвинуваченням Костинського Олександра Валентиновича за ч.3 ст. 110-2 КК України, яке відбудеться 08.09.2020 року об 11 годині 00 хвилин у приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, бульвар Дружби Народів, 19.

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого передбачені ст. 139 КПК України, а також ст. 323 КПК України. У разі відсутності можливості прибути до суду у встановлений день та час, обвинувачений зобов'язаний повідомити про неможливість з'явлення до суду шляхом подання заяви на адресу суду, в тому числі на офіційну електронну адресу суду: inbox@sdm.lg.court.gov.ua або на факс суду (06452) 70-25-80.

Суддя Н.В. Бойко

Повістка про виклик в порядку спеціального
судового провадження

У відповідності до вимог ст.ст.297-1, 323 КПК України Закарпатський апеляційний суд викликає у судове засідання, яке проводиться у вигляді спеціального судового провадження: обвинуваченого Гецька Петра Івановича, 01.01.1965 року народження, останнє відоме місце проживання: с. Кушніця, вул. Гірська, 55, Іршавський район Закарпатської області, за ч. 1 ст. 109 (в редакції Закону №767-VII від 23.02.2014), ч.2 ст.110 (в редакції Закону №2341-III від 05.04.2001), ч.2 ст. 110 (в редакції Закону №1183-VII від 08.04.2014), ч. 1 ст. 111 (в редакції Закону №2341-III від 05.04.2001) КК України.

Судове засідання відкладено на 22 жовтня 2020 року о 09.00 год. в приміщенні Закарпатського апеляційного суду за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Довженка, 7.

Суддя І.С. Фєєр

Юрченко Дмитро Миколайович, потерпілий у кримінальному провадженні №42015000000000113 від 03.02.2015 за обвинуваченням Кушнір С.І. за ч. 2 ст. 375 КК України, викликається в судове засідання в Києво–Святошинський районний суд Київської області за адресою: м. Київ, вул.Мельниченка, 1 (**суддя Омельченко М.М.**) на 15.09.2020 на 16.30 год; 01.10.2020 на 16 год; 22.10.2020 на 16 год; 10.11.2020 на 16 год.

Царичанська державна нотаріальна контора Дніпропетровської області сповіщає про відкриття спадкових справ після померлих: Голуб Юрія Володимировича, дата смерті 21.07.2012 рік; Вовк Олексій Миколайовича, дата смерті 08.06.2019 рік. Спадаксімів прохання звертатися до нотаріальної контори за адресою: 51000, Дніпропетровська область, Царичанський район, смт Царичанка, вулиця 14-ї Гвардійської дивізії, 15, тел. 0569031468.

Втрачене свідоцтво про реєстрацію машини серія ЕЕ №047235, власником якого є ТОВ - Фірма «Агро-Трак», **вважати недійсним.**

УРЯДОВИЙ КУР’ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України

Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року

Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**

Перший заступник головного редактора

Леонід САМСОНЕНКО

Заступник головного редактора

Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua

Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14**

Телефон для довідок: **253-12-95.**

Телефони відділу реклами: **253-55-09,**

факс: **230-06-71,** e-mail: adv@ukccc.com.ua

«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу

Зам. № 79 198

Загальний тираж за серпень 264 780

Листування з читачами тільки

на сторінках газети.

Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.

Набрано і зверстано у комп'ютерному

центрі «Урядового кур'єра».

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,

04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14

www.mega-poligraf.kiev.ua